

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

6

LISTOPAD / PROSINEC 2016
53. ROČNÍK
15 Kč

HUMPRECHT

Fráňa Šrámek

*Byl hodný pán, byl moudrý pán
pan Humprecht Černín z Chudenic.
Snad na nás při tom nepomyslí sic,
však přece budiž opěván,
jen dobré o něm, zlého nic.
Neb vystavěl nám nad Sobotkou hrad
pan Humprecht Černín z Chudenic.*

*Buď lovcí zdar, když vyjel v les,
ty, chrte, leť a rohu, duj
a sedláčku v poli, nehubuj,
že pán si zase na raracha vlez
a letí na něm, sráz a slůj.
Bývalo, bylo. Zbyl jen hrad,
pod hradem rodný koutek tvůj.*

*Z těch chalup dole každý z nás
měl o jednoho kmotra víc.
Spíš z pohádky je tenhle strýc,
však na kolenou snad též houpal nás
a krásněji to nelze říc.
Jdeš pod Humprecht si žalovat
a nikdo nepotěší víc.*

*Sám troucheň už jen, mech a pavučí
přes sosny teskní v páry luk.
Po něm si utiš srdce tluk,
ať utichat se naučí,
tišeji stále, posléz ani muk.
Tu harfu děd sem zavěsil,
by tiše přebíral v ní vnuk...*

OBSAH

Fráňa Šrámek: Humprecht	1
RADNICE INFORMUJE	3 - 4
Josef Jindra:	
Lavička pod Humprechtem	5
Sloupek šéfredaktorky	5
Co psal před sto lety	6
Věstník sobotecký	7
Na slavníky se zlobit nemohu	7
Hodiny na kostele sv. Prokopa v Libošovicích	8
po padesáti letech zprovozněny	8
Výstava Jiřího Demla v knihovně Antonína Bocha v Libošovicích	9
Jak jsem se učil u malíře	
Vladimíra Komárka	10
Vzpomínka na „pana řídícího“	10
Loučíme se	
s PhMr. Josefem Macounem	11
KNIHOVNA	12
Do sobotecké knihovničky	13 - 14
ZPRAVIČKY ZE ŠKOLIČKY	15
ŠKOLNÍ STŘÍPKY	15 - 17
SK Sobotka – dorost	
- zhodnocení podzimní části sezony	18
Jezdecký klub: úspěch a medaile sezony 2016	18
Sladký a voňavý koníček	19
SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ	20
Blahopřejeme	20
Jubilea	21
Vítání občánků	22
Vzpomínka	22
Kulturní a společenské akce v Sobotce a okolí	22

Mistr opratí z Humpolce – M. Kořínek (Nugét a Britny)

Koledy při rozsvěcení vánočního stromu zazpívaly děti MŠ Sobotka – třída Krtečků, pod vedením Š. Kubištové a J. Bártové – foto: H. Reslová

SK Sobotka – dorost. Trenéři – J. Taneček, V. Baster, M. Žďánský – foto: K. Ortová

RADNICE INFORMUJE

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ, MILÍ SOBOŤÁCI,

Bližící se konec roku je na radnici ve znamení přípravy rozpočtu a investic na rok další. Návrh rozpočtu je zveřejněn na úřední desce (<http://www.sobotka.cz/uredni-deska>) a rozpočet sa-

motný bude projednáván na zasedání zastupitelstva 15. 12.

Podrobný seznam investic a oprav, vč. předpokládané finanční náročnosti, bude zveřejněn až poté, co bude schvá-

len zastupitelstvem, což znamená, že o jednotlivých akcích budeme informovat v příštím vydání ZŠS a samozřejmě průběžně na webu města.

OPRAVA ULICE NA CELNÉ A TURNOVSKÁ, ÚPRAVA DOPRAVY V CENTRU

Termín dokončení výstavby kanalizace a vodovodu, vč. přípojek těchto sítí k jednotlivým nemovitostem v ulicích Na Celné a Turnovská, byl posunut na 15. 12. 2016. Dle sdělení stavebníka VOS a.s. Jičín budou veškeré práce na samotných sítích do termínu 15. 12. 2016 dokončeny. Opravy povrchů komunikací budou provedeny na zimu provizorním asfaltovým krytem v rozsahu výkopů. Do konce června 2017 bude po dosednutí podloží provedeno finální vyspravení po výkopech v ulici Turnovská. Nikoli v celé šíři Turnovské ulice, která je stále komunikací 2. třídy

ve vlastnictví kraje a její kompletní vyspravení je účelné provést až s jistým časovým odstupem. Ten využijeme na jednání s krajem o přeorganizování dopravy v centru města, které by mohlo zavést do některých ulic jednosměrnost (například právě do ulice Turnovská). V takovém případě by došlo k významné úpravě v Turnovské ulici, protože jeden dopravní pruh by umožnil realizovat plnohodnotný, dostatečně široký chodník a zbyl by prostor na jednotky parkovacích stání. Tyto změny jsou ale během na jednotky let (jednání s Královéhradeckým krajem jakožto

vlastníkem, dopravním inspektorátem, odborem dopravy v Jičíně, ...). V neposlední řadě jde i o koordinaci s revitalizačními náměstí, která je pro město největším úkolem v nejbližších letech. Aktuálně jsme ve stavu počátečních jednání v obou směrech a v nejbližším dalším Zpravodaji bychom informovali podrobněji o vývoji.

Kompletní oprava ul. Na Celné proběhne v dubnu-červnu 2017 v rámci rekonstrukce 2. etapy opravy silnice Sobotka-Podkost, kterou realizuje Královéhradecký kraj.

DOTACE A OPRAVA CHODNÍKU NA CELNÉ

S výše uvedenou opravou silnice na Podkost souvisí i rekonstrukce chodníku v délce 427 m od křižovatky s Turnovskou ulicí až před hřbitov. Počítá se s výstavbou nových opěrných zídek, s bezbariérovostí chodníku a se žulovou

zádlažbou. Město bude do konce roku žádat o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury, která by svojí výší 85% z celkových nákladů na opravu, které činí 2,9 mil. Kč, výrazně snížila podíl financí z městského rozpočtu. Dle výsledku

hodnocení podaného projektu ze strany SFDI bude dále zvažováno, zda v případě neúspěšného žádání o dotaci čekat ještě jeden rok (a vytrpět tak jednu sezonu s rozbitými chodníky), nebo opravit chodník za čistě městské peníze v roce 2017.

REKONSTRUKCE SPORTOVNÍHO AREÁLU V SOBOTCE

V průběhu roku byli členáři ZŠS informováni o průběhu jednání s SK Sobotka o převodu areálu na město. Jednání bylo úspěšně završeno podpisem smlouvy o převodu a smlouvy o spolu-

práci, které dne 16. 11. 2016 podepsali starosta města Lubor Jenček a předseda SK Sobotka Martin Čepička. 18. 11. byla smlouva o převodu vložena do katastru nemovitostí a město se tak v průběhu

prosince stane vlastníkem sportovního areálu (právní účinnost je zpětně ke dni podání na katastr nemovitostí).

Na konci října byl Ministerstvem školství vypsán dotační titul na rekon-

strukci sportovních zařízení s termínem podání do 30. 11. 2016. Město žádost o dotaci podalo a na začátku března by mělo být jasno, zda byla úspěšná či nikoli. Každopádně-tato dotace by celkové náklady I. etapy ve výši cca 10 mil. Kč pokrývala ze 40%, zbývajících 60% by financovalo město ze svého rozpočtu. V případě neúspěchu při získání dotace bude záležet na zastupitelstvu, které rozhodne, jakým způsobem se bude do areálu investovat. V připravovaném návrhu rozpočtu města na rok 2017 je

na sportovní areál alokovaných 6 mil. Kč. Připomínáme, že v novém sportovním areálu je navržen polyuretanový dvoudráhový běžecký ovál 400m, čtyřdráhová rovinka 100m a sektor pro skok do dálky. Dále je uprostřed oválu navržena revitalizace travnaté plochy 100x64m + výběhy a vybudování umělé závlahy včetně vrtané studny a jímky. Bezprostředně u školy je navrženo víceúčelové hřiště na míčové hry o velikosti 20x40m s polyuretanovým povrchem, vestavěnými brankami a oplocením výš-

ky 4 m. V severní části areálu je navržen sektor pro vrh koulí nebo hod kriketovým míčkem, v severovýchodní části se počítá s rekonstrukcí tenisových antukových kurtů 34x36m a výstavbou beachvolejbalového hřiště. Na víceúčelové hřiště bude instalováno umělé osvětlení a areál bude nově oplocen a doplněn koši a lavičkami. 2. etapa, se kterou se počítá v dalších letech, by obsahovala především kompletní rekonstrukci tribun, šaten, ubytovny, sociálního zařízení a dalšího zázemí.

REKONSTRUKCE ČP. 5

Jedním z úkolů současného zastupitelstva je i oprava a oživení městských domů na náměstí. Jedná se o čp. 5 (stará radnice) a sousední čp. 6, oba domy jsou kulturními památkami. V přízemí čp. 5 byla již v roce 2015 zahájena rekonstrukce původního bytu na nebytový prostor (provozovnu/prodejnu), zároveň byly

v ložiském roce v přízemí též budovy zrekonstruovány veřejné WC. Z technických důvodů nebyly opravy původního bytu a chodby v přízemí budovy zatím dokončeny-stále probíhá vysoušení vlhkého zdiva. V mezidobě se připravila projektová dokumentace na kompletní rekonstrukci jak zmíněného prostoru,

tak především celého I. patra staré radnice. Projekt tedy celkem počítá se vznikem 2 bytů a 2 nebytových prostorů (prodejna/kancelář). Součástí rekonstrukce je výměna oken a dveří, úprava vnitřní dispozice, nové rozvody vody, odpadu, elektřiny, nové vytápění a úprava povrchů. S rekonstrukcí se počítá v průběhu zimy a jara 2017, předpokládané náklady přesáhnou 4 mil. Kč.

ÚZEMNÍ PLÁN

19. října 2016 od 16:00 se konalo opakované veřejné projednání upraveného návrhu územního plánu Sobotka,

včetně vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území. Projednání se zúčastnil jak projektant Ing. arch. Karel Novotný, tak paní Ilona Lius, zástupce odboru územního plánování MěÚ Jičín, pořizovatele územního plánu. Na tom-

to jednání byly vzneseny připomínky, jejichž vyhodnocením se zabývá odbor územního plánování. V tuto chvíli je bohužel zřejmé, že z těchto důvodů bude schválení územního plánu odloženo v řádu měsíců.

VÝMĚNA KOTLE A OTOPNÉ SOUSTAVY V SOKOLOVNĚ

Zastupitelstvo města se rozhodlo na svém zasedání na konci září podpořit částkou max. 1 mil. Kč kompletní přepracování otopné soustavy v sokolovně, která byla v havarijním stavu. Jedná se o výměnu topného zdroje v kotelně (2 nové automatické kotle na uhlí + akumulční nádrže a související armatury) i distribuční soustavy v objektu. S tímto krokem jsou spojeny i související práce, jako například nutnost upravit komínové těleso a vybavit ho 2 nerezovými vložkami, dílčí stavební úpravy v kotelně, elektroinstalace související s novými rozvody, zednické přípomoce, atd. Přes četná nepřijemná překvapení, ke kte-

rým během realizace došlo, se podaří udržet celkovou cenu díla do 1 milionu Kč (vč. DPH).

Naše osobní poděkování patří Radkovi Doležalovi a Jiřímu Říhovi, kteří společně dodali na celou akci projektovou dokumentaci zcela zdarma. Nové topení bude zprovozněno do 9. 12. 2016, kdy proběhne tzv. nácvičná v rámci tanečních kurzů a týden na to následně samotný věneček – tedy vyvrcholení tanečních.

Vám všem i vašim blízkým přejeme klidné a šťastné Vánoce, pevně zdraví a hodně štěstí v roce 2017.

Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta

Nový automatický kotel – foto: P. Havlová

Josef Jindra

LAVIČKA POD HUMPRECHTEM

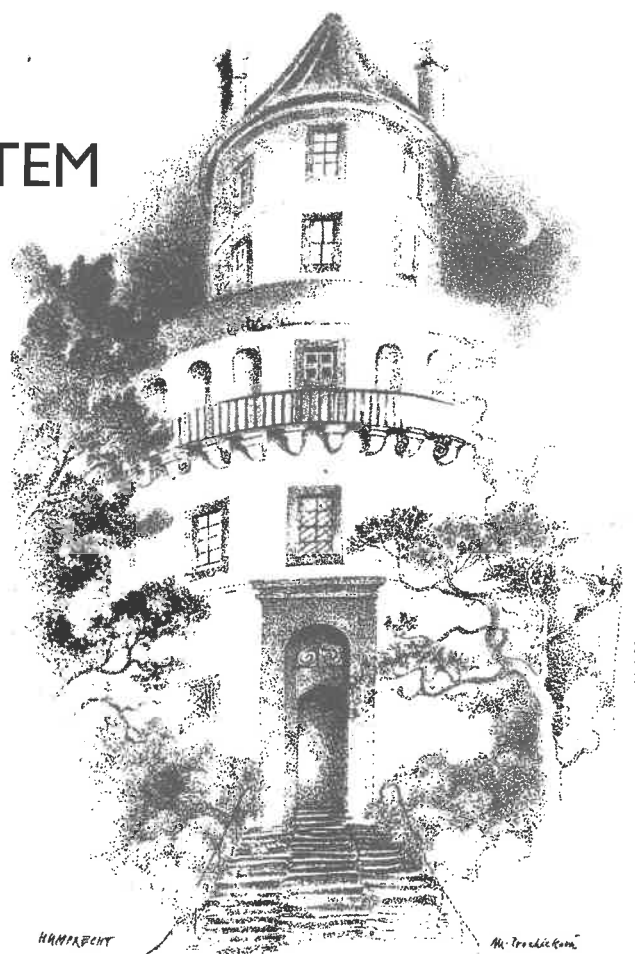
*Ve křoví skryti
s tvým a mým tělem
v důvěrném doteku
s laskavým dřevem*

*Dřevěná lavička
pod Humprechtem
poslání neztrácí
slouží tu potřebě generací
které jí děkují
nožem či nehtem*

*Ta H a r f a nad námi
netiší srdce tluk
utichat neučí
a žádná ani muk*

*Včera tma tmoucí
v půlnoci byla
klekánice nás vystrašila*

*S rukama před sebou
tápeme spolu
Kolik že vlastně je
těch schodů dolů?*

Grafika – M. Procházková

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Letošní rok 2016 přinesl do Sobotky řadu velkých a vzácných jubileí. To největší bylo 350 let Humprechta, tedy právě tolik let od jeho založení Humprechtem Janem Černínem z Chudenic v roce 1666. A pak výročí spojená se jménem Fráni Šrámka: 60. ročník festivalu Šrámkova Sobotka a 100 let od prvního vydání jeho Splavu v roce 1916. A nemohu si odpustit připomenutí, že šrámkovská výročí se přehoupnou i do roku příštího, když hned z kraje roku – 19. ledna – oslavíme 140 let od Šrámkova narození. To se nám to krásně sešlo! Ale výročí jsou to opravdu radostná, protože Humprecht a Šrámek – to jsou dvě nádherné bílé a zářivé perly v náhrdelníku Sobotky, a kdyby Sobotka na hlavě nosila královskou korunu, byla by ta jména v ní zazazena jako diadémy, neboť Humprecht

je národní kulturní památka a Fráňa Šrámek je národní umělec jmenovaný prezidentem Benešem v roce 1946.

Ale teď už jednotlivě: Humprecht. Celý rok byl zámek naplněn oslavnými akcemi, besedami, koncerty, přednáškami a výstavami. Byla i četná setkání a podobně a o všechno se staraly jako dvě dobré víly kastelánka Dagmar Faměrová a její obětavá pomocnice Alena Pospíšilová. Ráda bych jim za sebe a vlastně nejen za sebe velice poděkovala. I naše MKS pořádalo hojně navštěvované besedy v sále spořitelny i v knihovně. A i náš časopis ZŠS nestál stranou a v celoročním seriálu uváděl nejlepší oslavné básně věnované Humprechtu. Tu nejkrásnější, Šrámkovu, jsme vložili na titulní stranu tohoto posledního letošního čísla. Ano, zámek Humprecht je naše nádherné

dědictví, oslavujeme ho, obdivujeme, ukazujeme turistům celé vnitřní prostory i s literárními poklady. Přicházíme k němu při procházkách a vzpomínáme. Okolí zámku, zahoustlý les i odpočinkové lavičky od nepaměti posloužily mladým soboteckým párům svou intimitou. A tady si uvědomuji, že ve sbírce básní Josefa Jindry Verše o lásce, ze které jsem před časem sama recitovala, taková úsměvná básnička je – Lavička pod Humprechtem. A tak jsem ji do tohoto čísla zařadila také, jako vzpomínku všem těm (a jistě těch Sobotáků není málo), kdo tu podzámeckou intimitu a idylu v mládí prožívali. Šrámek vytvořil svou báseň z překrásných slov a nostalgie z rozpadajícího se Humprechtu. Zámek chátral téměř do poloviny minulého století. Dokud rodácký spolek v roce 1937 nezačal

s vnitřními úpravami. Ale až po půlce století byl vytvořen betonový kruh kolem základů, které se rozpadaly. Stálo by jistě také za námahu napsat článek o projekčních a stavebních záchranných pracích, i o tom jak šla historie zámku. Vždyť právě stavební práce musí vždy předcházet všem kulturním aktivitám, bez nich by nebylo nic!

Druhá perla – jubilejní šedesátá Šrámkova Sobotka, dnes nejen v Sobotce slavný festival české řeči a jazyka, proběhl ostatně jako vždy úspěšně. Projely se však zase narůstající programové rozpory mezi mladými a věkem staršími účastníky. Psalo se o tom mnohé v srpnovém vydání (č. 4) našeho ZŠS, což čtenáři jistě zaznamenali, psala jsem o tom na požádání i do prosincového vydání (č. 4) sborníku *Od Ještěda k Troskám*. Přípravný výbor festivalu ŠS přijal návrh, aby v rámci festivalu vydalo sobotecké MKS obdobu reprintu onoho prvního vydání Šrámkova Splavu jako pozornost účastníkům i jiným zájemcům. Stal se z toho

terč kritiky, údajně proto, že provedení neodpovídalo přesně originálu z roku 1916. Samozřejmě se v řadě věcí lišilo a nemohlo se tedy stát bibliofilským fenoménem knihoven, muzeí i knihoven účastníků festivalu. Již jsem vysvětlila (č. 5 ZŠS) své stanovisko a trvám na něm. Ano, jsou ve vydané brožurce mnohé odchylky proti vydání *Splavu 1916*, ale je třeba pochopit, že o žádný bibliofilský produkt ani jít nemohlo. Proč by měla být víc než značná část finančních prostředků věnována jinam, než čtenářům. Znalec či puntičkář nechť si zajde do speciální knihovny, ale tady se jako chmýří pampelišek rozletělo 400 výtisků jako semínek po české zemi a kde se některé uchyť, vyrostou tam povědomí o Šrámkovi a láska k jeho dílu. A každé semínko za pouhých 25 korun. Není to snad dobrá investice pro festival i samotné Šrámkovo dílo? Já a mnozí moji přátelé a známí si to myslí! Ale jak už jsem uvedla, přípravný výbor pro 61. ŠS již od léta pracuje a řeší její program i těž-

kosti, vzniklé letos i dříve. Až budu psát sloupek o matčině ke 140. výročí narození Fr. Šrámkovi, seznámím naše čtenáře s postupem prací.

Pište nám, prosím, a nejen ke Šrámkově Sobotce. Uvítáme vás jak v kanceláři Informačního centra, jistě i v knihovně. Chtěla bych se ještě vrátit k č. 3 ZŠS, kde starosta města poukazoval na nedostatek fotografií Sobotky z druhé poloviny minulého století. Naše MKS by rádo jeho výzvu podpořilo. V roce 2018 budeme slavit 520. výročí povýšení Sobotky na město a rádi bychom vydali knihu fotografií našeho města. Obrácíme se proto na občany, rodáky, ale i chalupáře a návštěvníky města s prosbou, zda můžete zapátrat v rodinných archivech fotografií a poskytnout tyto fotografie z let 1945 - 2010. Po oskenování vám budou fotografie hned vráceny. Těšíme se na vás.

Krásný advent a šťastné a veselé Vánoce.

Pavlaína Havlová

CO PSAL PŘED STO LETY VĚSTNÍK SOBOTECKÝ

Před sto lety, 1. prosince 1916, vyšlo 12. číslo 26. ročníku Věstníku soboteckého, které na úvodní stránce (s. 201) přineslo následující řádky nepodepsaného autora, snad redaktora časopisu Josefa Bureše.

Bolestně vzrušující zpráva prolétla dne 22. listopadu světem: „Císař a král František Josef I. nežije více!“ Zemřel zeměpán, za jehož dlouholeté, požehnané vlády český lid vyšinul se v řady nejpokročilejších národů! V době, kdy nejvýše vzduly se vlny světového zápasu, nejkrvavější války v dějinách lidstva, opustil svoji statečnou armádu nejvyšší její vojenský pán. Zpráva ta vyvolala po celé vlasti naší upřímný, neskonale hluboký zármutek všeho občanstva.

21. listopad 1916 stal se velkým historickým dnem: skonala panovník rakousko-uherský, císař a král František Josef, jímž odešla z veřejného života světového osobnost, která určovala a nesla dějiny monarchie habsburské skoro po sedm desítekletí, a která stala se symbolem této říše. Za bouřlivých

válečných dnů nastoupil jako osmnáctiletý jinoch na trůn a za dnů ještě bouřlivějších a osudnějších vydechl duši jako vetchý stařec šestaosmdesátiletý, třímaje otěže vládní do poslední chvíle. Je to úžasná neuvěřitelná dlouhá a pestrá dráha, kterou vykonal František Josef I. jako vladař nejdéle panující ze všech evropských panovníků, prožívající největší dějinné přemety státní, politické, sociální a hospodářské a zkoušený nad to krutými ranami, který stíhal osud i Jeho osobní a rodinný život.

Když 2. prosince 1848 v arcibiskupské rezidenci olomoucké přijímal na sebe úkol panovníka, který znenadání mu připadl po rezignaci císaře Ferdinanda a po zřeknutí se staršího člena císařské rodiny následnictví, byl postaven současně do víru nejzávratnějších událostí, které bouřily uvnitř i zevně říše, které vyžadovaly také proudy krve na bojištích proti Itálii, stejně jako uvnitř říše na domácí půdě a které současně vyžadovaly největší tr-

pělivost a sebezapírání vladařova. Více než dvacet pět let se otrásala tak říše, než bylo popřáno panovníkovi, který zatím dospěl k nejkrásnějšímu mužnému věku, věnovati se po těžkých ranách vojenských a zahraničních řešení vnitřních problémů státních a učiniti pokusy o smírné vyrovnání k úpravě poměrů říše, jak byla zevními hranicemi utvořena po válkách na severu i na jihu roku 1866.

Možno říci, že od roku 1867, kdy byla vytvořena dualistická soustava monarchie, až do vypuknutí přítomné války trvala hlavní, nejdelší a nejvýznamnější era vladařská, která vtiskuje ráz osobnosti Františka Josefa, jak bude chována vždy v paměti národů a jak bude oceňována také historií. Je to era všeobecného rozvoje říše a národů ve všech směrech, je to doba konstituční vlády, v níž panovník vskutku ukázal stále rostoucí smysl a porozumění pro proudy nové doby, dovedl zachovati neosobní klid ve všech velikých vnitropolitických zápasech, které otrása-

ly trvale vnitřní říší, usilující vybudovati na místě starého Rakouska, v němž vládla vůle jednoho národa a určitých tříd, moderní demokratický stát, spojující řadu svobodných, rovnoprávných národů.

Není pochyby, že takovéto nové Rakousko bylo v intencích vznešeného, zesnulého panovníka, neboť byl to on sám, který s tímto heslem vstoupil na trůn v roce 1848, který zasadil kostru takovou i základních státních zákonů, který vydal Čechům památný reskript r. 1871, který činil pokusy za Hohenwarta, Potockého i pozdějších vlád o vyřízení národnostní otázky, který vydal nařízení o jazykové rovnoprávnosti a svobody svých národů.

Ale jako se nedočkal, aby spatřil, jak světová válka, k níž byl nucen v zájmu

říše dáti povel vypovězením války Srbsku, rozřeší zahraniční a velmocenské otázky monarchie, nahromaděné a nerozřešené v dřívějších deceniích, tak mu také nebylo popřáno dožítí se kýženého dne pevně vybudovaného vnitřního míru rovnoprávných národů, tvořících jeho milované Rakousko-Uhersko.

Tak tvrdý osud, který znovu a znovu zatěžoval beztak obtížný a s tak přísnou svědomitostí vykonávaný úkol vladařský Františka Josefa I., zůstal důsledný do konce. Nenechal skončiti velký život vznešeného starce uprostřed kvetoucí, spokojené, klidné říše, nýbrž za nejlítějšího třesku zbraní, které proti sobě křížují národové téměř celé Evropy!

Veliké, těžké, ale slavné dědictví zanechává novému vladaři, k němuž dnes upírají se zraky všech národů rakousko-uherských, seskupených v hlubokém pohnutí kolem rakve vznešeného vladaře, jehož odchodem uzavřela se tak významu plná éra dějin Rakouska a jeho národů.

Tolik tedy Věstník sobotecký k úmrtí císaře Františka Josefa I. Ve stejném čísle časopis oznámil krátce i smrt bývalého místodržitele v Čechách knížete Františka Thun-Hohensteina (1. 11. 1916) a zavraždění ministerského předsedy hraběte Karla Stürgkha (21. 10. 1916). Mnozí začali předvídat zánik Říše rakousko-uherské. Budeme sledovat události před sto lety i v příštích číslech. připravil Karol Bílek

NA SLAVÍKY SE ZLOBIT NEMOHU

Tak letos k soboteckému koupališti slavíci nepřiletěli. A to i přes skutečnost, že místo se příliš nezměnilo. Za to ohromné množství roků, co je v krajině sleduji, zažil jsem opravdu dost, a že se za Humprecht nevrátili, je sice smutné, nikoliv překvapující. Nejdříve bych rád povzbudil naději tak, že není všem dnům konec a nic není ztraceno. Budeme soboteckého slavíka vyhlížet dál!

Co se vlastně stalo, proč bylo v zeleném pruhu keřů pod přejezdem v letošním máji ticho?

Oba slavíci, kteří se tam před rokem objevili, a jeden z nich vyhníždil, byli mladí. Zcela jistě se narodili jinde. A podle zkušeností co mám, pokud přežili africké přezimování, pokusili se vrátit poblíž rodišti. Už jsem možná psal, jak moje zájmová oblast, táhnoucí se od Sobotky k Jizeře, je ve vztahu k rozšíření druhu hraniční. To přináší v místech nejzazšího výskytu (Sobotka, Přepeře, Malo-bratřice, Soleček, Boseň a Podolí) sice výraznou nejistotu v šanci na setkávání po roce, ale jako nastavený pokus k přemýšlení se jedná o příležitost unikátní. Porovnávání mezi desetiletími pak rozkrývá opravdu velké zajímavosti ve vztahu k hnízdnímu rozšíření. Jiná situace je na hnízdišti v Trní. Zde se dá hovořit již

podle několikaletých pozorování o tradičním hnízdišti, dnes dokonce hnízdištích. Jen starý zpěvák se už vrátit nedokázal, ale nástupců přiletlo dost. Samička z původního páru se podle kroužku vrátit dovedla a založila rodinu s novým partnerem. A nedaleko se usadil ještě pár jiný. I v Trní slavičí místa přežívají, potřebnou nabídku drží. Mám radost, přijíždím-li kolem značky oddělující kraje k malému lesíku a slavík se přihlásí. I spolupráce s lidmi kolem je přátelská, a tak si vždy hlídám v rozvrhu návštěv hnízdišt to na samém západě Sobotecka v osadě Trní. Přestože se dnes již pravidelně ocitám v půlce května v zahraničí a s týmem specialistů řešíme úkoly tam, nejradši mám cesty krajinou domova. A tím opravdu myslím celých těch 220 čtverečních kilometrů, které lze z veliké části přehlédnout za dobrých podmínek z ochozu Humprechtu. A když jsem před lety vymyslel ono pracovní označení prostoru „Od Humprechtu k Jizeře“, trefil jsem správně. Je zajímavé, použiju-li obrat na konferencích i besedách po Česku, jak lidé s úsměvem přikyvu-jí. Znají ta místa opravdu mnozí. Jen já je znám ještě trošičku jinak. Přes jejich křoviny, někde i s nepořádkem. Každý podzim však velkoryse v nich poklidí

a listí zakryje to, co by hyzdilo. A na jaře, když v půlce dubna se rozlijí vůně po každém jednom z nich z bezpočtu květů a přidá-li se svou syrovou vůní probuzená zem, je tolik nádhery, že odcházet se nechce. Dočká-li se v nich pak člověk zpěvu krále pěvců, je radost dokonána.

Po novém roce vstoupím do pětaticáté kroužkovací sezóny. V podstatě jsem se nikdy nevěnoval jinému peří než slavičímu. Při odchycích v terénu má člověk obrovské množství času k přemýšlení a hlava to všechno vydává ze vzpomínek a připomenuté zase ukládá. I chvíle začátků, které nebyly pro mne snadné. Doma můj zájem nikdo nechápal, natož podporoval. Byla jiná doba. Snad dnes, kdyby si rodiče mohli přechíst v určovacím klíči pro pěvce od francouzských autorů, na který se netrpělivě čekalo, že pro slavíky bylo využito dílem i výsledků od české strouhy pramenící pod Nepřívěckou Hůrou, možná by názor změnili. Už to nejde. A jasno mám i v tom, že by byla velká škoda, když jsem se v tématu konečně našel, abych pošilhal třeba po čápech. To rád nechám jiným.

Chtěl bych popřát čtenářům i redakci Zpravodaje hodně sil, a pokud ven chodíte, tak hezké chvíle s přírodou.

Pavel Kverek

VÁNOČNÍ DÁREK Z INFOCENTRA

Městské informační centrum v Sobotce má za sebou další úspěšnou turistickou sezonu, v jejímž průběhu navštívily naše město tisíce lidí. Přesto, že je již turistická sezona za námi, informační centrum se neukládá k zimnímu spánku, ale je zde stále i pro své občany. Informační centrum nabízí možnost

pořízení kopií černobílých i barevných, skenování, odesílání naskenovaných dokumentů e-mailem, připojení k internetu. Rádi také našim spoluobčanům zjistíme dopravní spojení. Městské informační centrum se též může pochlubit nabídkou zajímavých knižních titulů převážně se vztahujících k Sobotce a okolí. A pro

své milé blízké je zde možné zakoupit drobný dárek s motivem Humprechtu, či vánoční pohledy, betlémy jak papírové, tak dřevěné, a kalendáře na rok 2017. Nově také informační centrum nabízí hezké grafiky památek Českého ráje (Humprecht, Kost, Trosky) za zajímavou cenu 65,- Kč. K zakoupení jsou i nové regionální publikace.

Radka Vokounová

HODINY NA KOSTELE SV. PROKOPA V LIBOŠOVICÍCH PO PADESÁTI LETECH ZPROVOZNĚNY

Rozhovor Aleny Pospíšilové s Vítkem Svobodou

Potřeba měření času je stará jako celý kulturní vývoj lidstva. Mechanické časoměrné přístroje, jak jsou známy dnes, začaly svůj zpočátku pomalý vývoj snad již někdy na počátku druhého tisíciletí objevem hodin kolečkových, vzniklých zřejmě použitím součástí z hodin vodních, odměňujících čas odtékáním vody z nádoby. První hodiny věžní se objevují již na sklonku 13. století, skutečné rozšíření výroby mechanických hodin nastalo však až v 17. století po vynálezu a užití kyvadla jako jednoduchého principu, umožňujícího dostatečně přesný chod hodinového stroje. Rozšiřování výroby hodin a jejich další vývoj pak ovlivnil vývoj techniky vůbec. Byli to hodináři, kte-

ří vynalezali technologie obrábění a také pro svoje přirozené spojení s exaktními vědami – matematikou, fyzikou a astronomií bylo hodinářství v každé době řemeslem špičkovým. Hodinové stroje z těchto dob pocházející jsou velmi často obdivuhodným kovářským dílem nejen pro krásu detailů, ale i pro přesnost zpracování již při kování jednotlivých součástí stroje.

Hodiny na kostelních věžích jako světskou záležitost většinou financovaly obce, a to nejen jejich zřízení, ale i obsluhu a veškeré opravy. Na mnoha věžních strojích lze proto nalézt nápisy dosvědčující, že hodiny byly zřízeny „nákladem místních občanů“.

Raduji se z mladých lidí, kteří se věnují ušlechtilým zájmům a koníčkům. Svoje schopnosti a nadání rozvíjejí dalším studiem. Je potěšitelné, že mnozí jsou ochotni věnovat svůj čas a energii ve prospěch svého okolí, domova, vlasti. Jsem ráda, že máme v Libošovicích šikovného mladého muže, jehož zásluhou se místní občasně a četní turisté a návštěvníci mohou řídit podle hodin na věži kostela sv. Prokopa. O zprovoznění se zasloužil a pravidelnou údržbu provádí student Restaurátorské školy v Litomyšli Vítek Svoboda.

AP Co Tě, Vítku, přivedlo k nápadu zprovoznit právě věžní hodiny?

VS Dlouho mě mrzelo, že na našem pěkně opraveném kostele hodiny nefungují. Při opravách kostela v roce 2002 byly vyměněny staré dřevěné ciferníky za nové, na stroj ale už nedošlo. Výměnu tehdy provedli pánové Josef Dvořák a Ota Knap ze Sobotky.

AP Sama si nepamatuji, že by věžní hodiny někdy čas ukazovaly. Proč vlastně nešly?

VS Je pravda, že věžní hodiny byly více jak padesát let mimo provoz. Důvodem byl nejen špatný technický stav. Hlavní byla ale skutečnost, že se o ně neměl kdo starat. Naposledy o ně pečoval pan Alois Kuňst, který zde býval kostelníkem.

AP Podařilo se Ti zjistit něco z historie hodin?

VS Hodinový stroj pochází z roku 1874 z dílny významného hodináře Jana Prokeše ze Sobotky. Pocházel z Nové Paky, kde se 17. 11. 1818 narodil. Řemeslu se vyučil u svého otce. V Sobotce žil od roku 1839 a zde také 18. 12. 1890 zemřel. Vyrobil řadu uměleckých hodin kapesních, nástěnných i stolních. Jeho specialitou byly hodiny věžní, postavil jich na 400.

AP V jakém stavu se hodiny nacházely, když jsi k nim poprvé přišel?

VS Stav to byl opravdu neutěšený. Stroj byl zrezivělý a velmi zanesený, dokonce se mezi ozubenými koly nacházelo holubí hnízdo.

AP Bylo obtížné stroj uvést do chodu?

Jaký byl postup restaurování? V čem spočívá v současné době běžná údržba?

VS Stroj byl rozebrán, očištěn, drobné vady opraveny a nakonec opatřen novým nátěrem. Největším problémem byly chybějící rozvody a převody na malou a velkou ručičku, které se musely znovu vyrobit. A právě za to vděčím hlavně svému dědečkovi, kováři Josefu Svobodovi, bez kterého bych to dal jen těžko dohromady. Stroj se skládá ze tří částí, uprostřed je stroj jící (ukazuje čas) a po stranách jsou stroje odbíjecí. Je propojen s velkým zvonem, kde odbíjí každou čtvrt hodinu. Poháněn je bez elektřiny třemi třicetikilovými závažími zavěšenými na sedmdesát metrů dlouhých ocelových lanech, která jsou natahována jednou za šest dní. Natahují se postaru – klikou asi deset minut (takže si někdy říkám, že mi asi upadnou ruce).

AP Jak lze dosáhnout, aby hodiny ukazovaly přesný čas?

VS Přesnost hodin závisí hodně na teplotě vzduchu. Čas seřízují podle hodin řízených radiovým signálem DCF 77(D-Deutschland, L- pásmo vln, R-Frankfurt), odchylka činí maximálně 20 sekund (takže méně než obyčejné kapesní hodinky). Hodiny byly opraveny s minimálními náklady, a to jen materiálovými (barva, ocelová lana apod.).

AP Staré věžní hodiny jsou vzácným dokladem obdivuhodné řemeslné úrovně našich předků a vývoje techniky minulých staletí. Za jejich zprovoznění patří Vítkovi, starostovi Libošovic, a všem dalším ochotným pomocníkům naše poděkování. Jejich zvonivé tóny, odměřující čtvrt, půl, tři čtvrtě a celou hodinu příjemně dotvářejí domácí atmosféru klidu a jistoty.

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ JIŘÍHO DEMLA V KNIHOVNĚ ANTONÍNA BOCHA V LIBOŠOVICÍCH

Z množství krásných akcí, které nám bylo dopřáno v průběhu pozdního léta a příjemného podzimu prožít, si dovoluji vybrat zahájení fotografické výstavy, které se konalo v libošovické knihovně v sobotu 1. října od 16 hodin. Působivé fotografie vysokoškolského učitele, matematika, docenta **Jiřího Demla**, vystavené v Galerii Na návsi, představil v úvodním slově herec a recitátor **Josef Kettner**:

Vážení přátelé,
milovníci výtvarného umění a umění vůbec. Byl jsem požádán, abych řekl pár slov k výstavě fotografa – výtvarníka Jiřího Demla. To slovo výtvarník bych v tomto případě rád podtrhl. Jeho fotografie jsou skutečně krásnými obrazy. Co fotka – to

obraz..., a rána z pistole do černého.

Vzhledem k tomu, že se necítím být fundovaným profesionálním kritikem a ani nejsem, vzal jsem si na pomoc malou knížečku od pana duchovního Františka Lukeše. Jste sice na výstavě Jiřího Demla, ale když připustíme, že všechno souvisí se vším – a v umění to platí nejvíce, pak mi dovolu, abych vám přečetl kapitolu: „Jak jsem se učil u malíře Vladimíra Komárka“.

Toto zamyšlení pana duchovního Františka Lukeše, profesionálního kritika a odborníka, přímo souvisí a prolíná se s tvorbou Komárek – Demel. Poslouchejte a zjistíte, že nejsem dalek od pravdy.

Umělci, kteří tvoří srdcem, duší a rozumem nám vnímatelům předávají poselství o člověku a o době, v které žijeme. Vladimír Komárek a Jiří Demel se snaží zachytit

myšlenku při jejím vzletu. Tuto formulu kdysi použil při režijní práci významný český režisér Jaroslav Duda. Ano, to je ten okamžik, to je to pravé umění, které je průhledné a tedy i krásné a čisté jako křišťálová studánka.

Myslím si, že takové umění může nejvíce oslovit člověka. Posilnit ho na cestě životem, která není vždy jen procházkou růžovým sadem. Umění je tady od toho, aby posilovalo člověka a dávalo mu naději, kterou tak moc všichni potřebujeme.

Vážení přátelé, dovolu mi nyní přečíst moudrá slova, kterých není nikdy dost.

JAK JSEM SE UČIL U MALÍŘE VLADIMÍRA KOMÁRKA

František Lukeš

Od něho jsem se učil od první chvíle, kdy jsem jej uviděl. Mnozí mi říkali, že Komárek malovat moc nedovede, že neumí namalovat nos a obličej, že se opakuje a tím ustrnul. Já jsem však nabyt přesvědčení, že malovat doopravdy dovede. On stále počítá s tím, že na jeho obrazy se bude dívat člověk. Totiž takový, který má nejen oči, ale také aspoň trochu duševní hloubky a trochu fantazie. On prostě počítá s člověkem, kterému se nemusí dávat všechno polopatě. Maluje spíše znamení a náznak a člověk musí svou inteligencí a citem jeho obraz v sobě dotvořit, v sobě domalovat. Tento malíř spíše napovídá, než dokresluje. A v tom je jeho velikost a jedinečnost.

Opakuje se jistě také. I já stále mluvím o pravdě, víře, naději, lásce a přitom si myslím, že se neopakuji, že stále sděluji něco aktuálního a vždy potřebného. Což se opakuje ten, kdo denně nově říká za nových okolností tomu druhému: mám tě rád, mám tě opravdu rád, mám tě nade všechny rád? A pokud by toto bylo nazváno opakováním, pak se domnívám, že právě to je tomuto světu, který je často zvrácený, nejpotřebnější.

Všechno stále poznáváme jen částečně, a proto se opakujeme, abychom se lépe o pravdě, která nás přesahuje, vyjádřili. Stále se snažíme vydávat ze svého ducha to nejpotřebnější. Prostě slovo láska zní stále nově a právě tak Komárek chce opakováním svých motivů něco velkého zdůrazňovat. A přitom stále citlivěji a vroucněji a tím pravdivěji. Že se to vždycky plně nepodaří, je jen proto, že je to Komárek. Jen tak je nám blízky; kdyby byl Komárem, co by pak vlastně měl ještě dělat?

Obrazy tohoto malíře mluví o velikosti toho nejprostšího a základního. Jako je třeba světlo, bez něhož člověk tápe ve tmě. Nebo stůl, u kterého se lidé sejdou, aby měli k sobě blízko. Jsou tu židle, aby si člověk mohl na co sednout a zamyslet se nad sebou i s dušemi blížkými. A aby se mohl najíst. I proto je tu stůl. Je tu žebřík, který ukazuje cestu vzhůru, abychom nejedli jen to nezralé u země, ale dosáhli výše, kde je ovoce sluncem vyzrálé. Je tu kniha, bez níž člověk vzdělaný není, i kdyby denně od rána do noci sledoval televizi. Jsou tu dveře, kterými se vchází do životních bojů, kterým se

nevyhneme. A jsou tu květiny, které jsou na zemi zbytek ráje. Jsou tu sloupy, protože člověk na této zemi potřebuje něco pevného a jistého. Aby se mohl opřít, když je slab. Jsou tu hodiny, které ukazují pomíjející čas, ale i cenu každé vteřiny. Jsou výzvou, abychom nejen něco dělali, ale opravdu udělali.

Od Vladimíra Komárka jsem se naučil vážit si i věcí nejprostších, jež dávají našemu světu krásu. On však to všechno dovede ponořit do hlubokého ticha, v němž se rodí velké myšlenky. Jeho práce dýchá pokojem.

A já si myslím, že fotografie Jiřího Demla dýchají také pokojem a člověčinou a je nám s nimi dobře. Děkuji za pozornost.

Program vernisáže příjemně doplnili a s radostí a potěšením na housle zahráli přítomným posluchačům maminka Hanka a syn Štěpánek Folprechtovi ze Staňkovy Lhoty. Paní magistra Folprechtová je členkou Podkrkonošského symfonického orchestru a vlastním dobrým příkladem povzbuzuje začínajícího mladého houslistu nejen ve zvládnutí obtížného hudebního nástroje, ale i ve vystupování na veřejnosti.

Za krásnou výstavu a její uvedení patří Jiřímu Demlovi, Josefu Kettnerovi i Folprechtovým naše poděkování.

*Alena a Eva, knihovnice z Libošovic
www.knihovnalibosovice.webk.cz*

VZPOMÍNKA NA „PANA ŘÍDÍČÍHO“

5. prosince 2016 uplynulo 110 let od narození učitele, později řídícího učitele (termín z 1. poloviny 20. století) převážně málotřídních venkovských škol, dlouholetého včelaře a později včelařského funkcionáře a v neposlední řadě obětavého člena mysliveckého sdružení, pana Františka Švorce.

Narodil se v malé obci Leština jako jedno z osmi dětí drobného rolníka Jana Švorce. Do školy chodil nejprve v nedaleké vesnici Příklad, měšťanku absolvoval v Sobotce. Na její poslední ročník ho vzal k sobě do Tábora jeho strýc z matčiny strany. Po jejím dokončení přešel na studia do katolického učitelského ústavu ve Svatém Janě pod Skalou.

Jeho prvním působištěm byla škola v Zákupích u České Lípy. V kronice této školy se dočteme, že od 1. do 30. září 1928 zastupoval správce nově otevřené školy v obci Plouznice. Výnosem školního inspektorátu v České Lípě z 20. dubna 1929 byl přeložen na nově zřízenou menšinovou školu v Lobendavě u Šluknova. V té době se předpokládalo, že svobodný začínající učitel bez námitek vyhoví potřebám školské správy mladé Československé republiky.

A tak se zakrátko pan řídící Švorc ocitá v další pohraniční obci Bezdědice. Je jmenován správcem české školy, která v obci existovala vedle školy německé. Ač českých dětí bylo v té době už více

než polovina z celkového počtu všech dětí školou povinných, podmínky pro výuku byly velmi nuzné. Vyučovalo se v prvním poschodí selské usedlosti, v přízemí byla provozována škola mateřská. Ještě nuznější byly životní podmínky správce školy. Bydlel (v té době už se svou manželkou) v dřevěném domku chalupníka pana Suchého. V I. poschodí měli k dispozici malou kuchyňku a pokojík bez kamen. Nelze se tedy divit, že vyvíjel značné úsilí o vybudování nové důstojné české školy, mj. i prostřednictvím Místního odboru Národní jednoty severočeské pro Bezdědice a okolí se sídlem v Bezdědicích, který zde existoval od roku 1924. Ke stavbě nové jednotřídní školy (s možností provozování školy mateřské) nakonec došlo, takže dne 4. října 1936 mohlo proběhnout její slavnostní otevření. Radostného kantoření v nových podmínkách jakož i bydlení ve slušném služebním bytě (v té době už nejen s manželkou, ale i s dcerkou Jiřinou) si ovšem pan řídící dlouho neužil. Už v období před mnichovskou dohodou se poměry v dosud klidné vesnici Bezdědice změnilly. I tady se probudily do té doby

skryté temné síly. Z vyprávění manželky pana řídícího se dovídáme, že rodina českého učitele se zde cítila ohrožena do té míry, že po několik nocí v nejkritičtějších obdobích spala oblečená, připravena se sbalenými zavazadly na útěk. Nakonec se jí podařilo doslova „na poslední chvíli“ Bezdědice opustit. Toto „stěhování“ do obce Staňkova Lhota (obec je dnes součástí Sobotky) bylo tak překotné, že při něm došlo k značnému poškození nového nábytku.

V letech 1939-1945 vyučoval pan řídící Švorc na málotřídních školách na Sobotecku (Lavice, Dobšín, Všebořsko), krátce i v Sobotce. Od roku 1949 až do odchodu do důchodu v r. 1967 byla jeho působištěm dvojtřídní škola v obci Samšina. Za zmínku stojí, že za jeho působení na této škole proběhla její generální oprava.

Se svou manželkou Marií, rozenou Balákovou, vychovali dvě děti: dceru Jiřinu a syna Vladimíra. Obě, bezpochyby pod otcovým vlivem, se daly na kantorskou dráhu. Dcera, už jako Jiřina Chropová, ukončila svou učitelskou kariéru jako zástupkyně ředitelky na Základní

škole v Sobotce, syn po vysokoškolském studiu a vojenské základní službě nastoupil na Střední všeobecně vzdělávací školu (pozdější název gymnázium) v České Lípě, na níž vyučoval až do odchodu do důchodu.

Po přesunu do vnitrozemí mohl pan řídící Švorc rozvinout i svůj vztah ke třem koníčkům: včelaření, zahrádce a myslivosti. Včelám se později věnoval i jako funkcionář základní organizace Sobotka (byl v letech 1950-1982 jejím dlouholetým předsedou). Dobře se vyznal v rostlinách, velkou péči věnoval květinám v zahrádce před samšinskou školou. Mezi myslivci byl znám především jako obětavý účastník brigád (budování krmelců, opravy lesních cest apod.). Zejména se obětavě staral o to, aby lesní zvěř měla v zimním období dostatek potravy. Poslední porci sušených chlebových kostek donesl do lesa 6 dní před svou smrtí. Zemřel při návštěvě Samšiny 8. ledna 1982. Smrt si ho našla na cestě vedle školní budovy...

Prameny: Písemné poznámky v zůstalosti po Marii Švorcové, manželce F. Švorce.

-vor-

LOUČÍME SE S PhMr. JOSEFEM MACOUNEM

Liberecko se stalo po roce 1945 domovem mnoha občanů ze Sobotky, kteří uposlechli výzvy k osidlování pohraničí. Cvikov, Hrádek nad Nisou, samotný Liberec a další města a vesnice – zde všude vznikaly často velké kolonie lidí ze Sobotky a okolí. Kolik jen fotbalistů tak změnilo působiště. A nezapomínali, navštěvovali rodná místa zvláště o posvícení. Velké části z nich jsme posílali i náš Zpravodaj, mnozí do něho přispívali, zvláště historik a archivář Vladimír Ruda a ing. Jiří Havránek.

K těmto známým libereckým Sobotákům patřil také PhMr. Josef Macoun. Narodil se 11. března 1927 hostinskému ze Syrovandy Františku Macounovi a jeho manželce Anně, rozené rovněž Macounové z Vesce čp. 1. Byl čtvrtým z pěti synů. Mládí neměl lehké. V r. 1940 zemřel jeho otec a brzy na to byli dva nejstarší bratři, Jiří a Vladek, zatčeni gestapem pro poslech zahranič-

ního rozhlasu a nepovolené držení zbraně a téměř celý zbytek okupace strávili v nacistickém vězení. Čtrnáctiletý Josef zůstal sám s matkou a nejmladším bratrem a musel se starat až do návratu

bratří z vězení o chod celé živnosti, což se mu dařilo. Přitom vystudoval mlado-boleslavské gymnázium, kde v r. 1946 maturoval.

Po maturitě odešel do Prahy, kde na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy absolvoval studium farmacie a r. 1950 získal titul magistra farmacie. Nastoupil do Liberce, kde také založil s MUDr. Jitkou Macounovou rodinu. Působil jako lékárník na Krajské správě lékáren a pak více jak 30 let jako vedoucí jedné z největších libereckých lékáren, odkud odešel v r. 1987 do důchodu.

Dalších téměř 30 let žil střídavě v Liberci a na chalupě v Dobšicích. Miloval Sobotku i celou nádhernou krajinu Českého ráje, měl zde spoustu přátel, kteří, bohužel, předčasně odcházeli. Zemřel v Liberci 5. října 2016 po těžké nemoci v nedožitých devadesáti letech. Budeme vzpomínat – na něho i na celý rod.

K. B.

KNIHOVNA

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ FRÁNI ŠRÁMKA

Motto: „Výuka přichází za seniorem“

Jak už bylo v předchozím Zpravodaji zveřejněno, od počátku nového roku chce knihovna nabídnout všem zájemcům z řad dříve narozených možnost studia Virtuální univerzity třetího věku. Jedná se o dlouhodobou společenskou aktivitu v oblasti seniorské výuky, jejímž cílem je zpřístupňovat tento způsob vzdělávání zájemcům, kteří se nemohou účastnit prezenčního studia. Studijním i organizačním garantem projektu je Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze.

Studium je určeno pro:

- osoby se statusem důchodce
- invalidní důchodce bez rozdílu věku
- osoby kategorie 50 + (nezaměstnaní)

Podmínky studia:

- vyplněná a konzultačním střediskem (knihovnou) potvrzená přihláška
- zaplacený studijní poplatek (200 až 300 Kč za semestr)

Účastníci studia společně zhlédnou v knihovně každých 14 dní přednášku k danému tématu. Následuje vypracování kolektivního testu k ověření a pochopení celého výkladu.

Letní semestr bude obsahovat 6 přednášek na téma **Etika jako východisko z krize společnosti**.

Letní semestr 2016/2017 začíná v pondělí 6. února, v čase od 9:30 do 11:00 hod.

Po úspěšném absolvování daného semestru obdrží účastníci Pamětní listy o absolvování. Pokud senior absolvuje 6 semestrů, je pozván na slavnostní promoci do auly ČZU.

Více o projektu naleznete na webových stránkách univerzity: www.e-senior.czu.cz, své dotazy můžete samozřejmě směřovat také do knihovny, kde zároveň budeme přijímat vaše přihlášky.

Pokud si nejste jisti, zda je pro vás tento způsob studia vhodný, nabízíme vám možnost nezávazné účasti na první přednášce, teprve poté se můžete rozhodnout, zda chcete ve studiu pokračovat.

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Tereza Boučková: Život je nádherný

Josef Formánek: Dvě slova jako klíč

Patrik Hartl: Šťastné okamžiky

Peter May: Umrlčí cesta

Marie Poledňáková: Ten, kdo tě miloval

Naučná literatura

Václav Cílek: Co se děje se světem?

Jiří Dědeček, Emma Pecháčková: Hvězdy pražské ZOO

Jiří Pelán: Bohumil Hrabal: Pokus o portrét

Marie Ryantová: Polyxena z Lobkovic

Beletrie pro mládež

Alžběta Dvořáková: Herkules a strašidla

Alois Mikulka: Aby se děti divily

Jana Vopatová: Malostranské století

Stephanie Schneiderová: Sloni v domě

VÁNOČNÍ OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY

Před vánočními svátky pro vás bude knihovna otevřena až do 23. prosince v běžné výpůjční době. V novém roce se pak otevře pro své čtenáře v pondělí 2. ledna 2017, nezapomeňte se tedy četbou předzásobit.

Přeji vám všem klidné a pohodové prožití adventního času, vánočních svátků a v novém roce jen vše dobré. Na shledanou v knihovně.

KRONIKY

MKS a Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce připravuje na jaro příštího roku besedu o soboteckých kronikách spojenou s jejich výstavou. Budou vystaveny kroniky od počátku 19. století do současnosti. Návštěvníci uvidí nejrozličnější kroniky: městské, školní, církevní, divadelní, spolkové i soukromé ze Sobotky a dříve samostatných obcí spojených dnes se Sobotkou. Pomoc

a účast již přislíbili pracovníci Státního okresního archivu Jičín, kde jsou starší sobotecké kroniky uloženy. Prosíme hlavně sobotecké spolky, aby se připojily a ukázaly veřejnosti své kroniky. Snad se nám podaří objevit i kroniky, které si vedly dnes již neexistující spolky (např. skauti). Kroniky se psaly i na nádraží, na četnické stanici, v JZD. Věříme, že se zachovaly i kroniky pionýrské, kro-

niky brigád socialistické práce atd. Byli bychom rádi, kdyby se svými soukromými rodovými kronikami pochlubily i jednotlivci.

Z důvodu ochrany kronik před světlem bude výstava pravděpodobně jen jednodenní v den konání besedy. Kroniky na výstavu přihlaste v Městské knihovně F. Šrámka v Sobotce.

Magdaléna Šrůtová, knihovnice

DOUDOVI OPĚT POTĚŠILI

Již poněkolkáté ukázali manželé Zdena a Jan Doudovi z Mnichova Hradiště sobotecké veřejnosti v Městské knihovně Fráni Šrámka část jejich rozsáhlé sbírky pohlednic z Českého ráje. Tentokrát se Galerie na schodech i prostory knihovny zaplnily kvalitními zvětšenými reprodukcemi pohlednic českorajských hospod a hospůdek, z nichž mnohé již neexistují (obě mladějovské, sobotecká Beseda, původní podkostecká Heličarova krčma atd.). Úvodním veršovaným prolovem přiblížila výstavu četným zájemcům Zdena Doudová. Nechybělo ani bohaté pohoštění z tvůrčí dílny baráčnických tetiček a tombola.

K. B.

Ochutnávku vánočního pečiva připravily tetičky baráčnice.

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Marie Ryantová: Polyxena z Lobkovic. Obdivovaná i nenáviděná první dáma království. Vyšehrad Praha 2016, 532 s. ISBN 978-80-7429-527-0.

O této významné české šlechticně, po deset let (1622-1632) majitelce kosteckého panství, bylo napsáno již nespočet knih a odborných studií; stala se i hrdinkou řady beletristických románů a povídek. Jistě znáte alespoň *Polyxenu* od Niny Bonhardové, nebo nedávno vyšlé romány *Záhadný příběh Polyxeny z Lobkovic* Vladimíra Přibského či *Vášně a boje Polyxeny z Lobkovic* Jiřího Hanibala.

Odborná literatura o ní je četně zastoupena knihami a studii Josefa Janáčka, Františka Kavky, Jaroslava Čechury aj., o Polyxeně a její době psali i historici z našeho kraje (František Dvorský, Jan Bedřich Novák, Václav Chaloupecký, Zdeněk Kalista atd.).

Nová kniha z pera známé české historičky vyšla ve výběrné vyšehradské edici Velké postavy českých dějin. Sleduje život mladičké Polyxeny z Pernštejna, provdané nejprve za Viléma z Rožmberka, podruhé za Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkovic. Jsme svědky jejího

působení v zájmu Čech i katolické církve. Navíc Marie Ryantová líčí podrobně i život jejich manželů a jejich rodů s přihlédnutím k osudům celého soustátí v nelehké době přelomu 16. a 17. století a třicetileté války. Obšrně jsou popisovány jejich architektonické stavby, umělecké vybavení sídel, zámecké knihovny atd. Polyxeně i Zdeňku Vojtěchovi se dostává spravedlivého hodnocení, jsou představeni jako moudré a uvážlivé osobnosti a dobří hospodáři, ne jen jako kořistníci a fanatičtí šířitelé katolictví, jak uváděli mnozí starší autoři.

Okrajově najdeme v knize zmínky o Sobotce, Kosti a Domousnicích. Škoda jen, že autorka zdaleka nemohla popsat a zhodnotit vše, co s Polyxeniným životem a působením souviselo. Tak přišla zkrátka i její „kostecká“ epizoda a její spor se Soboteckými o právo vařit pivo, což důkladně zaznamenali sobotečtí historikové A. V. Sakař, VI. Ruda a M. Vlach. I přes tuto připomínku doporučuji zájemcům toto dílo k pročetí.

Lenka Mulačová: Dobšín a Kamenice ve víru historických událostí od pravěku na práh třetího tisíciletí. Vydáno vlastním nákladem r. 2016, 392 s., tisk UNIPRESS Turnov. ISBN 978-80-905618-2-3

Lenka Mulačová: Paměti dobšínské školy. UNIPRESS Turnov r. 2016, 168 s. ISBN 978-80-905618-3-0

Mám vždy radost, když vyjde nová kniha o našem kraji. Vydávají je nejen města a velké obce, ale i malé vesničky a jednotlivci. Někde je to fotografická publikace, jinde sbírka veršů, sborníček ke sjezdu rodáků, k výročí spolku apod. Ale přibývá i monografií o minulosti obcí. Takže nejen Sobotka a Dolní Bousov – většími či menšími knížkami se mohou pochlubit i Boseň, Březno, Libošovice, Libuň, Markvartice, Příchvoj, Vyskeř a další místa.

Nyní se zásluhou ing. Lenky Mulačové připojil i Dobšín – a je možno říci, že do přední řady. Autorkou obou velkých a nákladně vypravených knih je ing. Lenka Mulačová, roz. Kropáčková. Zdůraznění jejího dívčího jména je na místě – její otec byl poslední dob-

šínský učitel František Kropáček, známý entomolog. Jistě právě rodinné prostředí mělo na autorku velký vliv. Zajímala se od dětství o veřejnou činnost (byla i starostkou obce) a po mnoho let všestranně o poznání Dobšína a okolí. Třebaže má technické vzdělání, je dopravní inženýrkou, zajímá ji do hloubky i příroda a historie rodného kraje. A také jeho současný život. Proto mohla napsat a za pomoci obecního zastupitelstva a sponzora dr. Jana Telenského vydat tak velké a nákladně vypravené knihy. Výbornou spoluprací občanstva dokazuje nejen rozsáhlá fotodokumentace, ale i řada příběhů a událostí všedního života, které nejsou zaznamenány v žádných písemnostech.

Ing. Mulačová není profesionální historička a nechce si na ni hrát. Proto hlavně pro starší dějiny publikuje i lidové, třeba protichůdné hypotézy k různým událostem a několik odstavců končí otázkou: Kdo ví ... To je skutečně odpovědný přístup. Máme tak před sebou zajímavé vlastivědné publikace, které čtenářům přibližují minulost i současnost Dobšína, Kamenice a okolí. Dozvídají se o archeologických nálezech, správním vývoji, pomístních názvech, růstu obce, zemědělství a řemeslech, kulturním životě, lidových zvycích, spolicích, životě za válek atd. Záslužný je i seznam významných rodáků, občanů a chalupářů. Výklad je doplněn desítkami tabulek a stovkami fotografií, reprodukcí archivních dokladů apod. Hlavně „školní“ knížka je pro místní občany a rodáky zajímavá, protože tu najdou chronologicky i abecedně uspořádané seznamy učitelů i žáků školy.

Co knížkám vytknout? Není toho mnoho. Snad přílišnou závislost na heslech wikipedie v obecných partiích díla, několik málo věcných chyb a překlepů. Čtenáři by jistě uvítali i seznam zkratk (kdo dnes už ví, co znamená POV, SSM, SRP aj.) a seznam literatury (nestačí odkazy v poznámkách).

Knížky jsou tedy vydány, ale autorka není zdaleka s prací u konce. Sama ví, kolik odborné a regionální literatury by ještě měla prostudovat, kolik nových poznatků může ještě načerpat v okresních archivech Mladá Boleslav a Jičín, v novinách a časopisech našeho kraje atd. Domnívám se, že se časem můžeme těšit na další knihu.

Nové publikace o Dobšíně, Kamenici a dobšínské škole od ing. Lenky Mulačové byly slavnostně pokřtěny v neděli 27. listopadu 2016 v restauraci Slunečno. Ve zcela zaplněném sále se sešli místní občané, chalupáři i zájemci z okolí. Hrál saxofonové kvarteto Josefa Žemličky. Úvodním slovem zahájil slavnostní chvíle starosta obce Jaroslav Černý, o vzniku díla hovořila autorka a květinami poděkovala několika starším pamětníkům, kteří jí vyprávěli své vzpomínky na život v obci před dávnými roky. Hezkým pozdravným dopisem potěšil přítomné rodák Vladimír Vraňovský z Olomouce. Samotného křtu se ujali herec a plakánecký chalupář Josef Dvořák a historik Karol Bílek. Záslužným činem obce je, že všichni místní občané dostali obě nákladné knihy zdarma.

Psáno pro časopisy Bousovák a Zpravodaj Šrámkovy Sobotky.

Karol Bílek

V Příchvoji bylo v lednu 2011 založeno Občanské sdružení „Katolická kaple sv. Petra a Pavla v Příchvoji“ s cílem (mimo jiné) začlenění kaple do života obce a zajištění údržby a oprav krovu, střechy, položení nového šindele a to vše od projektu a zajištění dotací až po vlastní realizaci.

Současně členové navázali na krátce přerušovanou tradici zvonění nedělního poledne v této kapli a to od 17. května

2009. Zvoní se i za zesnulé příchvojské občany umíráček. Vydali i brožuru u příležitosti završení opravy střechy pokryté novým šindelem. FD

Dárková poukázka na 61. ročník Festivalu českého jazyka, řeči a literatury Šrámkova Sobotka – 1. – 8. 7. 2017.

Zvýhodněná cena celotýdenní dílny, permanentky můžete zakoupit v MIC Sobotka.

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

I v podzimním čase se v naší mateřské škole děje mnoho zajímavého. Už tradičně se předškoláci setkávají s dětmi ze školní družiny ZŠ. Nejinak tomu bylo i letos. V říjnu přišly děti z družinky za předškoláky od Krtečků a na začátku listopadu byly děti ze třídy Včeliček pozvány naopak do školní družiny. Prožily tam příjemné odpoledne naplněné cvičením, sportovními soutěžemi a odcházely zpět do školky spokojené.

Mateřská škola také navázala bohatou spolupráci se souteckou knihovnou, kterou děti pravidelně navštěvují. Děti se tam vždy velmi těší, protože si pro ně paní knihovnice dokáže připravit zajímavý program. Při posledních návštěvách děti prožívaly příběhy a plnily různé úkoly s Dráčkem Mráčkem – podle stejnojmenné knihy Daniely Krolupperové.

Jak zpříjemnit dětem čas strávený v MŠ? – společnou činností s rodiči. Na předadventní pracovní dílničku pozvaly paní učitelky od Sluníček rodiče dětí. Vyráběli společně z kelímku

Mikuláše, z roličky čertíka. Bylo se na co dívat, jak spolu pracují, komunikují, jak se dílo daří. Za odměnu děti dostaly malý sladký pamlssek a vše si s radostí, s úsměvem odnášely domů.

Kolektiv učitelek MŠ Sobotka

ŠKOLNÍ STRÍPKY

KOPIDLENSKÝ KVÍTEČEK, KAPŘÍK A JELEN

7. října 2016 se v Kopidlně uskutečnila tradičně soutěž Kopidlenský kvíteček, Kopidlenský kapřík a letos nově přibyla soutěž Kopidlenský jelen.

I letos jsme obsadili svou účastí všechny kategorie a těšili se na úkoly, které pro soutěžící budou připraveny.

V kategorii Kopidlenský kvíteček soutěžily žákyně devátého ročníku: Lucie Richterová, Natálie Klímová a Petra Loumová. Děvčata poznávala rostliny, psala test z biologie a každá pak plnila samostatný úkol. Petra sportovala, Natálie aranžovala dárek a Lucka poznávala plody poslepu. V jednotlivcích se umístila Lucie Richterová na vynikajícím druhém místě a Natálie Klímová obsadila krásné páté místo (celkem soutěžilo 36 žáků).

Ještě lepší ale byl výsledek celého družstva, protože dívky celou soutěž vyhrály.

V kategorii Kopidlenský kapřík soutěžili žáci sedmého a osmého ročníku: Adéla Vorlíčková, Karolína Kozáková a Lukáš Chrupa. I v této soutěži žáci plnili různé disciplíny – házeli udicí na cíl, poznávali vodní rostliny a živočichy, psali přírodovědný test a navazovali háčky. Nejlépe se s úkoly vypořádala Adéla Vorlíčková, která skončila na vynikajícím, ale nepopulárním 4. místě. Družstvo celkově obsadilo 6. místo.

V kategorii Kopidlenský jelen soutěžili: Adam Bárta, Patrik Šimůnek a Filip Kubeček. Tato skupina psala test, poznávala lesní zvěř a rostliny a střídala ze vzduchovky. Družstvo obsadilo 12. mís-

to a v jednotlivcích byl nejlepší Adam Bárta na 19. místě.

Všem blahopřeji k jejich výsledkům a těším se na další ročník.

Mgr. Jana Zumrová

SBĚR STARÉHO PAPIRU A PET VÍČEK

Ve dnech 10. - 14. října 2016 proběhl u nás ve škole tradiční sběr starého papíru a PET víček. Celkem bylo nasbíráno téměř 8 tun papíru. Děkuji všem, kteří sběr do školy přinesli a také žákům devátého ročníku za jeho organizaci.

Nejvíce nasbírali:

1. stupeň

1. místo: Ema Prudičová, 3. B - 497 kg
2. místo: Tomáš Zíta, 1. C - 327 kg
3. místo: Lukáš Kudrna, 3. B - 196 kg

2. stupeň

1. místo: Petra Loumová, 9. A - 188 kg
2. místo: Jan Pohl, 8. A - 132 kg
3. místo: Jakub Plíšek, 6. B - 119 kg
Mgr. Jana Zumrová

BESEDA O VÁCLAVU ČTVRTKOVI

Ve čtvrtek 6. října 2016 probíhala ve školní knihovně beseda s kronikářkou města Jičína PhDr. Evou Bílkovou o spisovatelí Václavu Čtvrtkovi. Děti, které se této besedy zúčastnily, se mohly dozvědět více o jeho nelehkém životě. Například o jeho vztazích, jeho dcerách a dalších zajímavostech. Vyslechli jsme si mnoho poznatků o jeho dílech, která sepsal. Vyprávěli jsme si také, jak a kde některá svá díla psal. Dozvěděli jsme se, jak vymýšlel jména pro své pohádkové postavy. Např. pro Manku, Cipíska i pro Rumcajse. Jak umísťoval vodníky do příslušných rybníků a mnoho dalšího.

Aneta Kubánková, 6. B

LITERÁRNÍ POŘAD O BOHUMILU HRABALOVÍ

Dne 6. října 2016 šli žáci 7. - 9. ročníků do sálu spořitelny na komponovaný literární pořad o životě a díle Bohumila Hrabala. Mgr. Marie Dušáková měla pro nás připravenou velmi zajímavou prezentaci, ve které jsme se dozvěděli známá i neznámá fakta o jednom z nejznámějších českých spisovatelů. Podívali jsme se také na úryvky z filmů, které byly natočeny podle Hrabalovy knižní předlohy. Jsou to např. Ostře sledované vlaky, Obsluhoval jsem anglického krále, Postřižiny a mnoho dalších.

Bohumil Hrabal je nejen český, ale i světový pojem. Hrabal byl vlastně takový „ohňostroj nápadů“, ale hlavně neuvěřitelně chytrý člověk. Málodko si ovšem uvědomí, že nebýt třeba hospody U Zlatého tygra, kde Hrabal „vysedával“ a naslouchal příběhům obyčejných lidí, které pojmenoval velmi zvláště „pábitel“, nikdy by nevzniklo například jeho dílo Příliš hlučná samota. Tvorbu Bohumila Hrabala bylo několik let zakázáno publikovat, protože ve svých dílech neuvěřitelně pravdivě a lidsky popisoval život obyčejných lidí, což se nelíbilo tehdejšímu režimu v Československu. Jeho knihy si ale lidé mohli přečíst v tzv. samizdatech, což byly knihy opisované

na psacím stroji. A i když jich bylo jen nepatrné množství, pořád to byly knihy, které v těžkých časech jistě „pohladily po duši“. O pár let později ale mohl zase své knihy vydávat, i když pod přísnou cenzurou. Bohumil Hrabal je pro nás velmi dobrý příklad toho, že v každém věku a s jakýmkoliv školním prospěchem (Bohumil Hrabal několikrát propadl) se člověk může věnovat tomu, co jej baví a naplňuje.

Lucie Schönová, 7. A

DĚJEPISNÁ EXKURZE V JIČÍNĚ

Ve čtvrtek 20. října 2016 jsme se v doprovodu paní učitelky Kozákové a pana učitele Munzara vydali na dějepisnou exkurzi do Jičína. Nejprve jsme navštívili místní státní okresní archiv. Tam jsme se od jeho ředitele Mgr. Karla Chutného dozvěděli spoustu zajímavého o vzniku našeho městského znaku, nebo kdo vedl první soboteckou kroniku. Poté jsme vyrazili do synagogy. První zmínka o synagoze pochází z května

roku 1773. Věděli jste třeba, že jejich symbol – hvězda se nazývá Davidova hvězda? Židé na bohoslužbách nečtou z knih, ale z tór.

V České republice je asi deset židovských komunit. Většina synagog zmizela za nacismu a komunismu. Synagoga má horní a dolní část, do spodní části se chodí modlit muži a chlapci starší 13 let. Nahoře je výklenek, kam se chodí modlit ženy a děti. Nakonec jsme šli na-

vštívit kostel sv. Jakuba Většího. Nechal ho postavit frýdlantský vévoda Albrecht z Valdštejna. Kostel měl mít původně tři věže podobně vysoké jako je Valdická brána. Takže se vlastně nikdy nedostavěl. Dokonce jsme se byli podívat i uvnitř v kostele. Kostel má tvar kříže a vchod je přímo proti hlavnímu oltáři. Myslím si, že exkurze byla povedená a všem se nám líbila.

Věra Bočková, 6. A

OKRESNÍ KOLO PŘESPOLNÍHO BĚHU

V úterý 4. října 2016 se několik dětí chystalo do Jičína na přespolní běh. Vyjžděli jsme brzy ráno, bylo ošklivé počasí, a tak jsem doufala, že se akce třeba zruší. Bohužel se nedostavil jeden přihlášený žák, a proto se chlapecký tým nemohl zúčastnit. Chlapce paní učitelka propustila domů s tím, že v 7:50 jim začíná výuka. My dívky jsme nastoupily do autobusu a jely vstříc našemu závodu. Na jičínském Lepařově gymnáziu jsme si na chvíli sedly a daly jsme si pozdní snídani. Kolem deváté hodiny byla registrace, poté jsme se v nově opraveném srubu převlékly a šly jsme se rozcvičit. Jako první běžely mladší dívky. Dráha byla dlouhá 1,7 km. Terén byl tak akorát na přespolní běh. Byly tam nějaké kopečky, nějaké kořenky..... Nic, co by se nedalo zvládnout. Mladší dívky se umístily velmi dobře, ale to až později. Předtím, než jsme vyběhly, jsme byly asi pětkrát na toaletě. Tak

nervózní jsme byly. Nevím jak ostatní, ale moje domněnka mě vyvedla z omylu. Dráha byla příšerná. Jeden kopec za druhým, pak dlouhá, nekonečná rovinka, kopec, kopec dolů, a znovu. Myslela jsem, že na té trati ztratím plíce. Každopádně, když jsme doběhly, šly jsme všechny pro něco malého na zub a převléct se ze zpoceného oblečení. Samozřejmě jsme se neobešly bez nějaké té fotky na sociální síť. Když všichni doběhli, následovalo vyhlášení konečných výsledků. Mladší dívky se umístily na třetím místě a my též. Sice jsme nepostoupily, ale pohár jsme dostaly. Je to náš první pohár! A příště už třeba postoupíme.

Přehled výsledků:

Kategorie III – dívky:

1. ZŠ Jičín, Železnická
2. ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad
3. ZŠ Sobotka
4. ZŠ Hořice, Na Habru

Nejlepší jednotlivec:

Ema Nierostková (2. místo)

ZŠ Sobotka reprezentovaly:

- Ema Nierostková, 7. B (2.)
Ema Folprechtová, 7. A (9.)
Aneta Kubánková, 6. B (13.)
Aneta Hudcová, 6. A (16.)
Věra Bočková, 6. A (17.)

Kategorie IV – dívky:

1. ZŠ Jičín, Železnická
2. Lepařovo gymnázium Jičín
3. ZŠ Sobotka
4. ZŠ Hořice, Na Habru

Nejlepší jednotlivec:

Aneta Bartková (8. místo)

ZŠ Sobotka reprezentovaly:

- Aneta Bartková, 8. A (8.)
Veronika Ječná, 8. A (9.)
Petra Loumová, 9. A (10.)
Adéla Kuželová, 9. A (13.)
Klára Drapáková, 9. A (14.)

Adéla Kuželová, 9. A

SK SOBOTKA – DOROST – ZHODNOCENÍ PODZIMNÍ ČÁSTI SEZONY

Po povedených přátelských zápasech jsme na úvod sezony utrhli domácí porážku s dosud neporaženým týmem složeným z Jilemnice/Roztok 0:3. Tento zápas nám ukázal, že máme před sebou ještě dlouhou cestu a na tréninkách jsme začali pracovat ještě intenzivněji.

Výsledky se dostavily hned v dalších zápasech. Nejprve výhra 3:0 ve Valdicích, poté domácí vítězství 2:0 s Košťálovem. Nakonec vysoká výhra 7:0 v Jičíněvsi nás katapultovala do popředí tabulky. V těchto zápasech ukázali kluci výborné nasazení, ale dařilo se nám i po herní stránce.

Bohužel, přišel z ničeho nic zlom a hráči začali flákat tréninky, na zápas se nás scházelo málo a to se také pomalu začalo ukazovat na výsledcích. Domácí prohra na penalty s týmem Martinice/Studenec, ztracený plný počet bodů po individuální chybě v závěru s Chomuticemi a také třešnička na dortu v podobě debaklu 4:0 v Železnici.

Na závěr podzimní části sezony jsme bohužel sháněli hráče, kde se dá, a to se také odrazilo na výsledcích zápasů. Prohra 6:1 v Jilemnici a domácí porážka na penalty s Valdicemi nás vrátila zpátky do středu tabulky, kde přezimujeme na 4. místě. Nakonec bych chtěl vyzdvihnout Vojtěcha Kunsta a Lukáše Krále, kteří nakoukli do zápasu A-týmu.

Hodnocení trenéra:

„Naše výkony jsou jako noc a den. Někdy dokážeme herně přehrát, dá se říct kohokoliv, ale když máme černý den, tak naši hráči vypadají, jako by hráli fotbal poprvé v životě. V zimní přestáv-

ce budeme hlavně pracovat na kondiční a taktické stránce. Máme mladý tým, ve kterém je spousta talentů, ale není plně využit. Hlavní problém vidím bohužel v zájmu o fotbal samotný. Převážná většina hráčů totiž preferuje bujaré večírky plné alkoholu a cigaret. Cíl do jarní části sezony je jasný. Udržet se v první čtyřce, než se rozdělí tabulka na dvě poloviny, abychom stále hráli kvalitnější zápasy. Zlepšit tréninkovou docházku!“
Jakub Taneček

Trenérský tým

Jakub Taneček, Vojtěch Baster, Milan Žďánský

SK Sobotka střelci:

Vojtěch Kunst – 5

Jan Šaradín – 2

Bohuslav Grunt – 4

Matěj Klouček, Tomáš Žďánský – 1

Lukáš Král – 3

Vlastní gól – 1

Tabulka

#	KLUB	Z	V	R	P	S	B	Pt	P-
1.	Jilemnice / Roztoky	8	8	0	0	51:7	23	1	0
2.	Železnice / Lučany	9	7	0	2	26:13	20	1	0
3.	Martinice / Studenec	9	6	0	3	45:20	18	1	1
4.	Sobotka	9	4	0	5	17:17	13	1	2
5.	Košťálov	9	4	0	5	32:22	12	0	0
6.	Valdice / Robousy	9	4	0	5	25:32	11	1	0
7.	Chomutice	8	2	0	6	23:28	8	0	2
8.	Jičíněves	9	0	0	9	8:88	0	0	0

JEZDECKÝ KLUB: ÚSPĚCHY A MEDAILE SEZONY 2016

Sportovní sezona 2016 je u konce. Jaká byla? Můžeme říci, že sezona byla celkem úspěšná. Co se týká všech výsledků, dařilo se především našim vozačům, kteří začali již v lednu halovými soutěžemi. Reportáže bylo možné zhlédnout na programu ČT4 sport.

V současné době nastupuje naše vozačská stájová jednička – Michal Kořínek do soutěží jako velký favorit. Výčet letošních úspěchů je zkrátka „stále na bedně“. Semice – 1. místo, Mikulov – 3. místo, Pardubice – 2. místo. Zlatá medaile ve finále Zlaté podkovy v Humpolci a s ní titul Mistra opratí. O co lepší

byla sezona, o to smolnější bylo Mistrovství ČR. To se konalo v nádherném prostředí parku v Heřmanově Městci. Michal po drezuře a terénní zkoušce vedl a do závěrečného parkuru nastupoval se solidním náskokem. Bohužel omyl v trase parkuru způsobil, že na výsledkové tabuli se rozsvítila zkratka ELM. Elimine = vyloučení. Smůla jedněch je štěstím druhých. Tím šťastným byl v tuto chvíli druhý náš zástupce – Milan Kořínek, tomu se naopak parkur vyvedl tak dobře, že si v celkovém součtu odvezl stříbrnou medaili. Takže ani letos nám medaile z MČR nechybí. I Mi-

2. místo z Bělé pod Bezdězem
– Tereza Jindrová a Drakona

lan si během sezony vedl velmi dobře, i když těsně „pod bednou“. Třikrát 4. místo, jednou 5. místo a stříbrná medaile z MČR na závěr sezony.

Dařilo se dalším našim zástupcům v sekci vozatajské – stálíci v našem sportovním týmu Aleně Brixové, která pracovala první sezonu s mladým, začínajícím koněm. Také stále se zlepšující ing. Robert Olbrich zaznamenal cenná

umístění do první desítky (včetně MČR) a krásné 2. místo ze Semic.

V parkurové sekci v letošním roce nejvíce startů a zároveň úspěchů zaznamenala naše zástupkyně Tereza Jindrová. Tereza startovala ve velmi silně obsazených soutěžích především na Ptýrově a v Bělé pod Bezdězem. Několikrát se umístila do desátého místa. V poslední soutěži v Bělé obsadila na Kassii místo

sedmé a na Drakoně místo druhé ze 15 soutěžících. Nutno dodat, že 17letá veteránka Drakona si na závodní parkur odskočila po 6leté mateřské pauze, jen tak pro radost, protože jí to kondice dovolí. Ovšem opět dokázala, že se pro skákání zkrátka narodila a je to kůň – srdcař. Srdcař je kůň – bojovník, který ví, že závodit chce a chce i podávat ty nejlepší výkony. *Alena Brixí, Jezdecký klub Sobotka*

SVÁTEČNÍ VÝLET

Svátečního literárně vlastivědného výletu 17. listopadu 2016 se letos zúčastnilo ke třiceti příznivců přírody a Českého ráje. Zahájení bylo tradičně u pamětní desky Karla Hynka Máchy v Libošovicích. Tam jsme si úryvkem z Máje společně připomněli 180. výročí úmrtí knížete českých básníků, vážící se k datu 6. 11. 1836.

Po červené turistické značce jsme pokračovali Lažanskými lomy k Ell Torru, Příbylu a přes Podsemín na Semín. Zastavení v příjemné restauraci u kávy s bábovkou bylo zpestřeno přečtením málo známé pověsti o Semínu.

Počasí příznivě ovlivnilo i závěrečných pár kilometrů podzimní přírodou. Ze Semína na Nebákov, přes Roveň

a Malechovice do cíle v Libošovicích se podařilo spokojeným poutníkům dojít ještě za světla. Rádi Vás příští rok vezmeme do party. Stačí pravidelně sledovat webové stránky libošovické knihovny, obout si pohodlnou obuv a s chutí vyrazit.

Těšíme se i na Vás!

Alena a Eva, knihovnice z Libošovic

SLADKÝ A VOŇAVÝ KONÍČEK

To, že jsou v Sobotce a okolí výjimeční lidé, kteří svým uměním, znalostmi, nadáním vyčnívají z davu, všichni víme. Že jsou mezi námi lidé slavní ať už méně nebo více, je nám také známo. Já jsem ale v Sobotce objevila pár lidiček, o kterých se moc nemluví a přitom město Sobotku také proslavili a dostali do povědomí ať už doma nebo v zahraničí. Proto jsem se rozhodla, vám čtenářům soboteckého časopisu, některé představit a podělit se s vámi o krásné vědomí, že se občané Sobotky dokáží prosadit v mnoha disciplínách.

Máme před sebou nejkrásnější svátky, Vánoce. Symbolem Vánoc je stromček, ale také cukroví. Víte, že je mezi námi slečna Eva Škaloudová ze Staňkovy Lhoty, pro kterou je pečení cukroví a dortů koníček? Vlastně, jak mi při setkání svěřila, spíše již kůň!

Eva po ukončení Základní školy v Sobotce studovala Obchodní školu v Jičíně, obor ekonomika.

Ve druhém ročníku střední školy zjistila, že jí vlastně velice baví péct něco dobrého ke kávičce.

S postupem času se odvážila i na pečení dortů. Ze všeho nejvíce jí dnes baví péct

dětské dorty potahovanou technikou. Eva mě poučila, že potahovaná technika znamená, že celý dort pokryje fondánem nebo marcipánem a zdobí se pak kreslením jedlými barvami štětcem a nebo moderní technikou – airbrush: „Je to vlastně taková pistole, něco jako na stříkání aut, jen v menším provedení a s jedlými barvami“, směje se Eva, když mi techniku vysvětluje. Velice ráda také vyrábí postavičky, kterými dorty zdobí, vše je jedlé, žádné špejle nebo podobné pomůcky. Ráda zkusí nové věci: „teď jsou v módě cupcaky, pannocota a také pečená lízátká“, se zájmem mi vysvětluje Eva.

Má ráda jednoduchost a kvalitní suroviny, vajíčka jediné domácí, máslo, kakao, mouku i čokoládu již vyzkoušené a je pro ni nepřijatelné používat nějaké náhražky. Přiznala se, že marcipán ráda jí a ráda používá.

Nejslavnější dort v podobě knihy pekla pro pana Václava Knopa, herce a dabéra. Eva má ráda výzvy. Proto, když časopis „Překvapení“ slavil 18. narozeniny a redakce vyhlásila fotosoutěž dortů, Eva neváhala a přihlásila se. Upekla pro kamarádku k narozeninám Eiffelovu věž. Svoji fotografii s dortem

Eva Škaloudová a vítězný dort

zaslala do redakce časopisu a sladkou Eiffelovkou ohromila kamarádku i redakci. Eva se dostala do finále soutěže a získala první místo! Od této soutěže uběhlo spousta času, ale Evu sladký a voňavý koníček stále baví. Dokáže si dokonce představit, že by se z konička stalo povolání. Teď v době adventu peče voňavé perníkové svíčky a chaloupky.

Celá redakce Zpravodaje Šrámkovy Sobotky k vítězství v soutěži gratuluje a přeje Evě, ať se jí splní všechna přání, i ta nejsladší a nejtajnější.

Pavčina Havlová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

9. 11. 1776 se narodil ve Vysokém Mýtě sobotecký děkan a historik **František Schauer**.
5. 11. 1836 zemřel český básník **Karel Hynek Mácha**. Na svých cestách nakreslil i Kost.
16. 11. 1856 zemřel výtvarně nadaný farář na Samšíně **Antonín Bičístě**, rodák z Hořic.
21. 11. 1856 zemřel sobotecký mydlář, městský radní a veřejný činitel **Michal Čakrt**.
8. 12. 1856 se narodil první ředitel Okresní záložny hospodářské v Sobotce **Josef Volf**.
14. 12. 1876 se narodil samšinský starosta a lidový kronikář, tesař **František Hercík**.
25. 11. 1886 se narodil **MVDr. Stanislav Böhm**, představitel agrární strany na Sobotecku.
29. 11. 1886 se narodil **Jan Dubický**, vedoucí činitel agrární strany na Mladoboleslavsku.
14. 12. 1906 zemřel řídicí učitel **Antonín Bouček**, výborný kronikář Horního Bousova.
22. 12. 1916 zemřel v Turnově zemský soudní rada **Antonín Skála**, rodák z Nebákova.
13. 11. 1926 se narodil herec a recitátor **Vlastimil Fišar**, častý účastník Šrámkovy Sobotky.
7. 11. 1926 zemřela v Turnově herečka a spisovatelka našeho kraje **Abigail Horáková**.
30. 11. 1936 se narodila oblíbená sobotecká kulturní pracovnice z Benešova **Aninka Kafková**.
6. 11. 1966 zemřela kabaretní umělkyně **Lída Theimerová** ze soboteckého rodu Pírkova.
29. 12. 1966 zemřel český romanista **Josef Kopal** ze Hřmenína, profesor univerzity Karlovy.
6. 11. 1976 zemřel známý autor pohádkových příběhů z našeho kraje **Václav Čtvrtek**.
6. 12. 1986 zemřel dlouholetý předseda MNV Podkost, truhlář a kynolog **Josef Dufek**.
29. 12. 1986 zemřela **dr. Gertruda Sekaninová-Čakrtová**, signatářka Charty 77, patřící do starého soboteckého rodu Čakrtova. Byla mezi čtyřmi poslanci, kteří hlasovali r. 1968 proti přijetí smlouvy o dočasném pobytu sovětských vojsk u nás.
9. 11. 1996 zemřel učitel a kulturní pracovník **Jaroslav Kosina**, působil v Libošovicích.
19. 11. 1996 zemřel restauratér a známý ochotnický herec Sobotecka **Václav Konečný**.
8. 12. 1996 zemřel literární historik prof. **Přemysl Koldovský**; učil v Jilemnici a v Semilech.
27. 12. 2006 zemřel římskokatolický kněz **P. Vojtěch Kodera**, který působil i v Sobotce.

BLAHOPŘEJEME

75 let oslavil 24. listopadu **Alfred Strejček**. Známe ho všichni, protože v Sobotce vystupoval nesčíslněkrát. Absolvent průmyslovky v rodné Kutné Hoře pak vystudoval brněnskou Janáčkovu akademii múzických umění. Jako herec působil na několika scénách, zvláště v pražském D 34. Byl také účastníkem desítek ročníků Šrámkovy Sobotky, jednou dokonce ve vojenském, když si odbýval základní vojenskou službu. Ale především je úžasný recitátor. Připravil desítky pořadů, jezdí po celé republice-ne, po celém světě. Partnery mu byli či stále jsou především Štěpán Rak a Jitka Molavcová, ale také Hana Kofránková, Pavel Jurkovič, František Dörfler a dlouhá řada dalších známých umělců. Často slyšíme jeho hlas i z rozhlasu a televize. Velikou oblibu si v poslední době získal jako jeden z moderátorů oblíbeného pořadu Dobré ráno s Dvojkou, kvůli němuž zapínají své rozhlasové přijímače v neděli v pět hodin ráno tisíce posluchačů. Jeho hlas, výběr hostů i nádherná čeština jsou nepřekonatelné.

Frede, přejeme Ti jménem všech Tvých přátel a obdivovatelů ze Sobotecka hodně zdraví a uměleckých úspěchů do dalších let.

Další jubilující osobnosti našeho kraje se nám v závěru roku seřadily pěkně po deseti letech. 1. prosince 1946 se narodil **univ. prof. PhDr. Josef Žemlička, Ph.D.**, vědecký pracovník Historického ústavu Akademie věd České republiky a dlouholetý profesor Ústavu českých dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Autor desítek studií a knih o českém státu zvláště v období vlády Přemyslovců. Rád tráví vzácné chvíle volna na chalupě v Přepeřích.

Jubilantem je také **ing. arch. Martin Misík**. 7. listopadu vstoupil mezi šedesátníky. Je spolumajitelem královéhradeckého ateliéru Zítka – Plocek – Misík a do soboteckých dějin se zapsal trvale projektem na modernizaci a přístavbu školy a projektem Domu s pečovatelskou službou. Zřejmě jeho jménem bude jednou nazvána etapa stavebního vývoje města na přelomu 20. a 21. století.

Známostí je i poslední naše jubilantka **ing. Zdenka Nikodémová**, která se 19. prosince stane -sátnicí. Doma je v Markvarticích a okolí a gratulovat jí v duchu jistě budou i všechny bylinky, rostlinky, travičky a kytičky, jejichž šlechtění a pěstování se v podniku ZEMA věnuje.

Všem hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů do dalších let!

K. B.

OPUSTILI NÁS

Září

Dne 27. září zemřela po krátké nemoci ve věku 82 let paní **Jana Součková** ze Sobotky.

Říjen

Dne 11. října zemřela v pozhnaném věku 94 let paní **Marie Černá** z Oseku.

Dne 14. října zemřela v pozhnaném věku 93 let paní **Miloslava Šebková**, rozená Drbohlavová z Příchvoje.

Dne 18. října zemřel v nedožitých 61 let pan **Jaroslav Valášek** z Libošovic.

Listopad

Dne 6. listopadu zemřela náhle ve věku 88 let paní **Jarmila Kerhartová**, rozená Bílková ze Sobotky.

Dne 6. listopadu zemřela ve věku 84 let paní **Marie Musílková**, rozená Podhorníková ze Sobotky.

Dne 14. listopadu zemřela ve věku 57 let paní **Hana Militká**, rozená Knotková ze Sobotky.

Dne 22. listopadu zemřel ve věku 87 let pan **Miloslav Lemberk**, rodák z Domousnic.

JUBILEA

14. 10. se dožila 85 let paní **Marie Havránková** ze Sobotky. Paní Havránková pracovala léta ve Frutě a byla pracovitá a činná ve všech organizacích, které za ta léta v Sobotce byly. Nyní se pečlivě stará o manžela, který je po úraze na vozíku. Sama prodělala mnoho operací. Je ráda, když jí někdo navštíví. Ráda si popovídá a zavzpomíná na mladá léta. Rodina ji navštěvuje, děti, vnuci, vnučata i pravnoučata mají babičku rádi. Paní Havránkové přejeme do dalších let pohodu, spokojenost a hlavně zdraví.

19. 10. slaví v plné síle pan **Josef Pelc** z Březenské ulice v Sobotce 80 let. Narodil se v Sobotce, do jednoho roku byl na Samšině, dále opět v Sobotce. Po základní škole byl na Mladějově v zemědělské škole. Po škole pracoval v Sobotce v traktorové stanici. Práce v zemědělství ho bavila, rád vzpomíná, kde všude pracoval na poli, jezdil traktorem. Dále přišla vojna na 2 roky. Když se vrátil, pracoval u vojáku v Dolním Bousově. Má 2 děti, 4 vnučata. Bydlí s manželkou v domě s pavlačí a zachovávají starý ráz bydlení. Nyní se synem pěstuje růže, práce na poli ho stále baví. Panu Pelcovi přejeme hodně elánu do práce, zdraví a pohodu.

8. 11. oslavila paní **Jarmila Mikulíková** 80 let. Příjemná učitelka, nyní již v důchodu. Popovídali jsme si o jejím učitelském životě. Má ráda děti, i s rodiči dětí si rozuměla. Začínala v Žandově u České Lípy, v Jestřebí hrávala divadlo s dětmi. Když se dostala do Sobotky, nebylo místo ve škole, a tak pracovala ve školní družině. Rok 1966–1967 učila v Sobotce, pak na Mladějově do roku 1992. 10 let posluhovala tatínkovi a bratrovi. Má 2 děti, syn udržuje domy v Libošovicích. Paní Mikulíková na vše ráda vzpomíná, ráda pracuje i na poli po svých rodičích v Libošovicích. Přejeme jí hodně zdraví a spokojenosti.

15. 11. se dožila 85 let paní **Věra Dlabová** ze Sobotky. Narodila se v obci Roudnice v Krkonoších. Vystudovala Gymnázium v Jilemnici, odbornost získala dálkovým studiem na PedF UK

Praha. Profesní dráhu začala ve škole v Mnichově Hradišti, potom přešla do Sobotky jako učitelka, pak zástupkyně a ředitelka školy. Sobotka se stala jejím druhým domovem, žije zde 65 let. Po smrti manžela žije sama, je zcela soběstačná. Ráda čte, sleduje dění u nás i ve světě. Potkáváme ji na pravidelných procházkách. Její oporou je dcera a vnučka, obě žijí v Sobotce. Paní ředitelce Dlabové přejeme vše nejlepší a zdraví do dalších let.

17. 11. oslavila krásné 96. narozeniny paní **Libuše Drholcová** ze Sobotky. Stále čilá, usměvavá paní, kterou každý den potkáváme dopoledne, když jde do cukrárny, a odpoledne na procházce. Vše si pamatuje, ráda si popovídá se známými. Ráda hrála ochotnické divadlo. Bydlí s dcerou, která se o ni stará. Paní Drholcové přejeme do dalších let pohodu, spokojenost mezi svou rodinou a zdraví do té stovky.

15. 11. oslavila paní **Marie Knobová** ze Zajakur své krásné 85. narozeniny. Čilá soběstačná paní bydlí ve svém domku, ještě chová králíky a slepice. Každý den ji navštěvuje syn, dcera bydlí nedaleko. Má 8 vnučat a 9 pravnoučat. Pracovala v Sobotce v podniku KOVO – DŘEVO, práce ji bavila, pracovala pečlivě, měli ji tam moc rádi, byla tam až do důchodu. Je ráda, když přijde návštěva a popovídá si, ještě zná mnoho lidí v Sobotce a na vše se pamatuje. Paní Knobové přejeme zdraví a spokojenost.

27. 11. oslavila své krásné narozeniny 90 let paní **Zdeňka Fojtíková** ze Sobotky. Narodila se v tom domě, co bydlí. Otec J. Opočenský byl významný pánský krejčí. Když bylo potřeba, do rána ušil oblek. Dědeček byl velice šikovný švec, pan Moravec. Na jeho domě v ulici Na Celné visela bota mnoho let. Paní Zdenička studovala v Praze obchodní akademii, byla účetní ve výstavnictví. V Praze se vdala. Manžel byl od Žatce, 50 let tam bydleli. Paní Fojtíková již bydlí 23 let opět v Sobotce. Má 3 děti, 2 syny a dceru, 4 vnuky, 1 vnučku a 1 pravnoučku. Paní Fojtíková je stále milá, usměvavá. Do 80 let předvíchovala v Sokole. Paní Fojtíkové přejeme hodně zdraví, pohody a spokojenosti.

Všem oslavencům přejeme zdraví a pohodu.

Hana Rulcová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 15. 10. 2016 město Sobotka slavnostně přivítalo mezi občany Sobotky 13 dětí – 8 holčiček a 5 chlapců. V slavnostním programu se svým pásmem vystoupily děti ze základní

umělecké školy pod vedením M. Kněžů a žáci základní školy, s kterými recitační pásmo připravila K. Šourková. Slavnostního aktu se zúčastnily i naše tetičky baráčnice, které tradičně položily malé občánky do kolébky. Všem novým občánkům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojené dětství.

Pavla Havlová

VZPOMÍNKA

Dne 25. prosince 2016 bychom chtěli připomenout nedožitých šedesátin pana **Jaroslava Kořátka** ze Sobotky. Stále ho mají ve svých srdcích a vzpomínají *manželka Jaroslava, dcery Pavla a Petra s rodinami a sourozenci Pepík, Lenka a Marie s rodinami.*

Ke vzpomínce na pana Jaroslava, Jardu, se přidávám i já, která se téměř před čtyřiceti lety stala jeho sousedkou v uličce Černínská. Jarda byl od začátku

velice milý soused, připravený kdykoliv podat pomocnou ruku. A za ta léta společného soužití jsem si všimla, že tu pomocnou ruku podává každému – obci, hasičům, rybářům, kamarádům. Na Jardu si vždy vzpomenu, když zahouká sítěna, a v duchu ho vidím, jak skáče přes plot a utíká pomoci. Jarda byl „obyčejný kluk“, ale s velkým srdcem.

Radka Vokounová

Na své drahé a milované rodiče, **Františka a Marii Loudovy**, kteří

zemřeli před 32 lety, s láskou a úctou vzpomíná *dcera Jarmila.*

Čas plyne, ale vzpomínky nám zůstávají ...

Letos 21. listopadu uplynuly už dva roky od chvíle, kdy zemřel sobotecký kapelník **Oldřich Žďánský**. Stále na něj s láskou vzpomínáme.

Vy, kteří jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi. Děkujeme.

Manželka Dana, Naďa a Luděk, děti s rodinami.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A OKOLÍ

VÁNOČNÍ DODRÁK

Městské divadlo Solnice v Sobotce – **17. 12. 2016 / 18:00**
Studio Šrámkova domu zve všechny příznivce dětského a studentského divadla na poslední setkání s publikem v roce 2016, abychom dodrali všechny zbytky divadel, které jsme letos shromáždili.

ŽIVÉ JESLIČKY

náměstí Míru v Sobotce – **18. 12. 2016 / 10:00**
MKS Sobotka, Vlastenecko dobročinná obec baráček pro Sobotku a okolí vás srdečně zve na již tradiční živé jesličky. Přijďte si zpříjemnit zlatou adventní neděli a nasát vánoční atmosféru spolu s Ježíškem, zvířátky a Třemi králi. Vystoupí žáci ZŠ Sobotka pod vedením Mgr. J. Bady a Mgr. K. Šislera.

VÁNOČNÍ ČTENÍ

Městská knihovna F. Šrámkova – **19. 12. 2016 / 17:00**
Pro malé (i velké) čte studentská skupina Studia Šrámkova domu a zpívají děti MC Ťapík. Přijďte si vychutnat adventní čas.

ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ JARMARK

náměstí Míru v Sobotce – **21. 12. 2016 / 14:30**
Dětské výrobky, dárčky a přáníčka jsou ta nejlepší. Srdečně vás zveme na akci žáků ZŠ Sobotka

NOVOROČNÍ KONCERT

chrám sv. Máří Magdalény v Sobotce – **8. 1. 2017 / 16:00**
Přijďte si zazpívat koledy do krásného chrámu v Sobotce spolu se smíšeným pěveckým sborem Stojmír – Bendl pod vedením Pavlín Cohornové.

KAREL HVÍŽDALA – novinář a esejista

Městská knihovna F. Šrámkova v Sobotce – **27. 1. 2017 / 18:00**
Srdečně vás zveme na besedu se spisovatelem, dramatikem, novinářem a autorem sci-fi, který spolupracuje s deníky MF Dnes a Lidové noviny.

VZPOMÍNKOVÉ MATINÉ

sál spořitelny v Sobotce – **29. 1. 2017 / 14:00**
Srdečně vás zveme na pořad věnovaný k 75. výročí úmrtí Jaroslava Ježka. Hudebního skladatele, dirigenta a klavíristy.

SDRUŽENÍ STUDUJÍCÍCH SOBOTECKÝCH

Městská knihovna F. Šrámkova Sobotka – **3. 2. 2017 / 18:00**
Přednáška prom. historika K. Bílka ke 140. výročí založení sdružení.

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Městská knihovna F. Šrámkova v Sobotce – **6. 2. 2017 / 9:30**
Tento projekt zahájíme přednáškou na téma – Etika jako východisko z krize společnosti.

MĚSTSKÝ PLES

sokolovna Sobotka – **11. 2. 2017 / 20:00**
Nenechte si ujít jedinečný a zároveň jediný ples v Sobotce. Můžete se těšit na kapelu Nine Orchestra a taneční ukázky Klubu Rytmus z Bakova nad Jizerou a půlnoční překvapení.

TŘIKRÁLOVA SBIRKA 2016 - KAŽDÁ KORUNA POMÁHÁ

Jak se stavá tradici.
uskuteční se od 1. do 14. ledna 2016
již 16. ročník
celostátní Tříkrálové sbírky

Rádi bychom touto cestou
našli nové dobrovolníky - koledníky,
kteří mají čas a chuť udělat něco pro druhé.

Každá vykoledovaná koruna někomu pomůže.
každá vykoledovaná koruna ulehčí něčí trápení...

**Pokud máte zájem se do sbírky aktivně zapojit
a zažít něco nového,
volejte na tel.: 493 572 205.**

OBLASTNÍ CHARITA SOBOTKA
www.sobotka.charita.cz

Vítání občánků 15. 10. 2016 – foto: H. Žaludková

Pasování druhých tříd ZŠ Sobotka na čtenáře
místostarostou Bc. J. Janatkou – foto: M. Šrůtová

Podpis smlouvy 16. 11. 2016 – starosta města Ing. L. Jenček
a předseda SK Sobotka M. Čepička – foto: Bc. J. Janatka

Sobotecký betlém - vánoční výstava v Muzeu F. Šrámka
– foto: Z. Kráček

Vánoční výstava v Muzeu F. Šrámka, aranžmá L. Bočkové
– foto: PhDr. R. Vokounová

**Zaměstnanci MKS Sobotka
a redakce Zpravodaje ŠS
přejí příjemně prožité svátky
a šťastný rok 2017**

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA,

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o.,

Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady Zpravodaje.

Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s. p. – OZ V. Čechy

Č. j. P / 2 – 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 – 7906

MK ČR E 11563

Uzávěrka dalšího čísla 27. 1. 2017